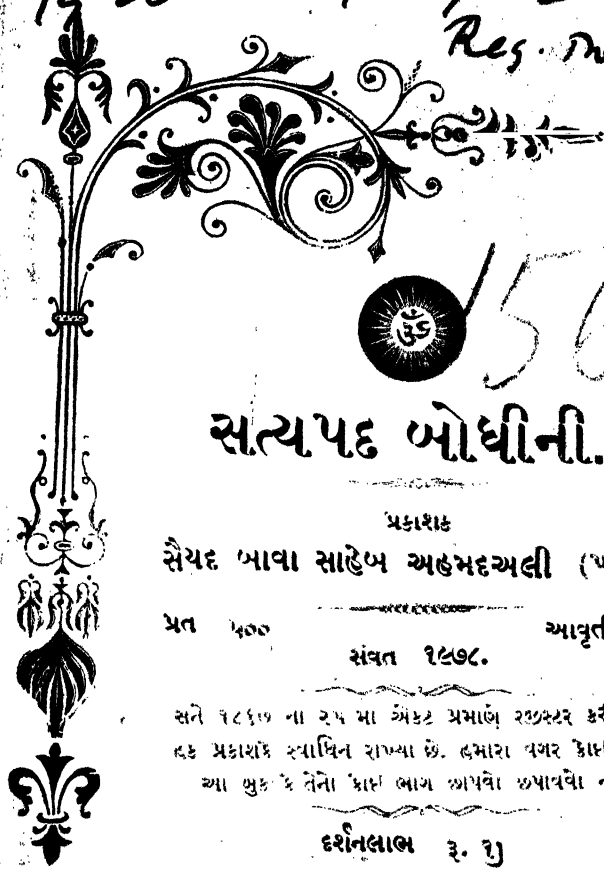

71
1922

16-7-22

Res. No. 265

156

સત્યપદ બોધીની.

પ્રકાશક

સૈયદ ખાવા સાહેબ અહમદઅલી (ખાકી)

પ્રત ૫૦૦

સંવત ૧૯૭૮.

આવૃત્તી ૧

સને ૧૮૬૭ ના રૂપ માં એક પ્રમાણે રજીસ્ટર કરી સર્વ
હક પ્રકાશકે સ્વાધિન રાખ્યા છે. હમારા યજર કોષ્ટકે પણ
આ બુક કે તેના કામ બાગ જાપવો જાપવો નહિ.

દર્શનલાલ ૩. ૧)

કૃત આ દિવાલો અમદાવાદ શ્રી ગણેશ પ્રી. પ્રેસમાં છાપ્યા છે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૦૦૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રાત્રીપદ પ્રોદિના

વિષય ૬-૧૧

સત્યપદ બોધીની

(અર્થાત)

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ તથા શ્રી બાઇ
બુઢાઈની વાતો.

પ્રકાશક:-

સૈયદ બાવાસાહેબ અહમદઅલી (ખાકી.)
મુ. પીરાણા.

પ્રત ૫૦૦ આવૃત્તિ. પહેલી.

સને ૧૯૨૨ સંવત ૧૯૭૮.

:-0:-

પ્રકાશકે સને ૧૮૬૭ નાં ૨૫ માં આકટ પ્રમાણે રજીસ્ટર
કરાવી સર્વ હક્ક સ્વાધિન રાખ્યા છે. રજા વગર
કોઈએ બુક કે તેનો કોઈ ભાગ છાપવો
છાપાવવો નહિ.

ઈશન લાલ રૂ. ૧-૦-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૦૦૦૭

કાળુપુર ટંકશાળા ની 'અમદાવાદ યુનિયન પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ' કંપની લીમીટેડમાં
શા. મોહનલાલ ચીમનલાલે છાપી.

સત્પંથની ટેક.

૧, સત્ય. ૨, પુરૂષાર્થ. ૩, પ્રેમ.
૪, સમાનભાવ. ૫, ક્ષમા.

સત્પંથિયોની પ્રતિજ્ઞા.

:૦:

૧, સત્પંથનાં સર્વ નિયમોનું સેવન કરવું. ૨, આજ-
કેને સત્પંથિ કેળવણી અપાવવી. ૩, અંધ
શ્રદ્ધાનો ત્યાગ કરવો.

સત્પંથના પાંચ મુખ્ય નિયમો.

:૦:

૧, શરિરશુદ્ધી. ૨, હૃદયશુદ્ધી. ૩, વ્રત,
દાન. ૪, ઉપાસના. ૫, ક્ષેય.

પ્રસ્તાવના.

સત્યંથ સદાએ ઉત્તમજ છે. સત્યના વખાણુ પૂર્ણ
તો નજ થાએ. સત્યને વળગનારા જે જૂઠાઓ (ક્રિયાહીણ)
જ્યારે ‘પોતાનું સાચું’ એવી હક પકડી લે છે ! ત્યારેજ
સત્યનો લોપ થઈ જાએ છે ! અર્થાત સત્ય ઉપર જુઠું
આવરણ (એટલે જુઠુંનો પરદો) આવવાથી, સત્ય પરદા
માં રહી જુઠું આગળ દેખાએ છે. એવા દ્રશ્યનાં જોનારાઓ
સત્યની નિંદાએ વળગી, આવરણને જોતાંજ સત્ય ઉપર
આક્ષેપો કરવા મંડી પડે છે ! તેનેજ સત્યનો નાશ થએલો
ગણાય છે.

શ્રી મુખની વાણીમાં પ્રસ્તાવના લખવાની મારી
તાકાત નજ હોય, પણ સમયનો સાર પ્રસ્તાવનારૂપે કહેવા
હિમ્મત કરી છે, તે અસ્થાને નહિ લેખાએ.

સત્યંથે પોતાનો માર્ગ કેવો સરળ ને સુલ્લભ રાખેલો
છે ? અને તે વાચક વિરોની દ્રષ્ટિ બાહર નહિજ હોય ?
શરીર શુદ્ધિ, હૃદય શુદ્ધિ, વૃત્ત દાન, ઉપાસનાં ને ક્યેય એ

પાંચ મુખ્ય નિયમો સચોટ વ્રણવ્યા છે? આનું નામ તે સત્પંથ.

સત્પંથ જ્યાં કોઈ પણ જીવને દુલવવાનું સાફ ના કહેતો હોય, ત્યાં સત્પંથનો ધજરો રાખેલો કહેવા તત્પર થનારી કોઈ શાખા એ પવિત્ર નિયમો ઉપર માઠી ફેરવે! અર્થાત મૌંશાદિ માફક પદાર્થો છયોક પાટ, પૂજા, ગત્, મેળો, જમણવારાદિ પ્રસંગોમાં વાપરે, એવાઓની બુદ્ધિ પવિત્ર હોવાનો કેમ ભરોંશો આવે? શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા પીર કબીરદીન સાહેબની આજ્ઞાનુકુળ તો તેઓને ધર્મ સુઝેજ ક્યાંથી? તેથીજ એઓ શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા પીર ઇમામશાહ અનેઆદ નારાયણ વિષ્ણુ પરમાત્મા ત્યાં શ્રી નરઅલી મહમ્મદશાહ સાહેબનાં સ્વરૂપને સંતાડવા શ્રી મુખની વાણી માં પોતાની બેડ મેળ ઉમેરી કુપંથગામી બની અન્યને કુપંથે પ્રેરવા પ્રયત્નો કરી રહ્યા છે. એવાઓનાં પ્રપંચી લેખો પ્રકાશમાં લાવવાજ આ પ્રયાશ આદર્યો છે, તે શ્રી સદ્ગોર સફળ કરે.

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા પીર કબીરદીન સાહેબ ર્મર્મવે છે કે, શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા પીર ઇમામશાહ સાહેબ મારા બાદ મારી ગાદીનાં ધણી છે, અને મારાથી કળામાં વિશેષ મોટા છે. તેની સાક્ષી હાજરબેગ આપે, અન્નત કોડી તારણહારનાં પવિત્ર પુત્રી અને બેન, શ્રી બાઈ બુઢાઈ સાહેબ સદેશો શંભળાવે, તે સર્વને ન ગણ્યમારનારા

(ન માનનારા) મત્તવાદમાં ફસાઈ, સૂર્ય ઉપર ધુળ નાખવા જેવી ચેષ્ટા કરે, એટલે માલિકનેંજ મિશનરી (નોકર સેવક) ની ગણનામાં મૂકવા ઉભા થનારાઓ, પોતાની પદ્ધિ સાચવશે કે ? અને સત્પંથીઓ એવાઓને અસૂરો વિના ખીજું શું કહેશે ?

આ રત્નની ખાણ (ગ્રંથ) માં સોધ કરી જુઓ ! શ્રીમાન્ બાઈ બુઢાઈ સાહેબ પુખ્તવયે એટલે લગ્નલગ્ન પચાશ વર્ષે પોંહોંચેલા, તે મુરિદ (શિષ્ય) થવા પાંચ કે સાત વર્ષની વયના બાળક પાસે આવી વિનવે, અને તેને પોતાનો પીર (ગુરુ) થાવા જન ફિશાનીથી (તનુ, મનુ, ધન અર્પણ કરી) અરજ કરે ! એજ શું બતાવી આપે છે ? તે સમયે તાજ દીન કાકા મોટા * હયાત હતા, છતાં તેમને શ્રી બાઈ બુઢાઈ સાહેબે પીર તરીકે કબુલ ન કર્યા, અને પિતાશ્રીની આજ્ઞા શિરોદ્ધાર ગણી, સત્પંથ સેવવા સત્પંથનાંજ સદ્ગોરને કબુલ કર્યા. શું ! એને સંતાડનારાઓ સત્પંથી લેખાએ ? નજ લેખાએ. તે તો શ્રી સદ્ગોરનાં વચનો ઉવેખનારા દુષ્ટ ને અંડાળ જ કહેવાએ. અને એવાઓના ટોળાએ ભેળવેલો જે પાખંડી ટોળાનો નાયક ! પછી જેને એ પીર, ધમામ, ગોર કે નર જે કહેતા હોય તે દુષ્ટતાનો અવધિજ કહેવાએ !

વર્તમાન કાળનાં અંત પ્રયંતના માલિક શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા પીર ધમામશાહ અને સુત શ્રી નિરંજન નરઅલી

* તાજ દીનની હયાતી વિષેના મતનો હમારો સ્વિકાર નથી. ફલીલ મારેજ લખ્યું છે.

મહામ્મદશાહ સાહેબ સશસ્ત્રેજ છે. જેને શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા પીર સુદરદીન, પીર કબીર દીનાદિ પીરો ખતાવી બહેર કરી ગએલા છે તેમ તાજદીન વિષે કોઈ કાંઈપણ સૂચના ન કરી ગયા તેનું શું કારણ? ખાસ છેલ્લા અવશાન સમયે પોતાના પ્રાણ સમાન બહાલી મુમુક્ષુ પવિત્ર પુત્રીને મોક્ષ માર્ગની ભલામણમાં શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા પીર ઈમામશાહ મોક્ષદાતા શિખવી દેવું, એ ક્યાં? ને પ્રપંચિઓનું તેઓ શ્રીને મિશ્નરી (સેવક) કહેવું, એ ક્યાં? “વિરાઓ! માણસો જેને પોતાનો મોક્ષદાતા માનતા હોય, છતાં તેમનાં કર્મોનો પોતાની ધારણા પ્રમાણેનાં નાં હોય, તેને ઉલટાવવા પ્રયત્ન કરતા રહે! ને મુખે સાચા, સાચા, કેહતા રહે! પણ તે સંતાડી તે જગ્યા જુદું લગાડી મનાવરાવવા મથે, તેવાઓને પીરથી ફરેલા કહેશે? કે શું કહેશે? ને એ ક્યાંના સત્પંથી?

સત્પંથમાં મુખ્ય ધ્યેયપણે ગોર નરનો જ વિષય છે. તેમાં પ્રપંચિયો ધાર્યું કરવા સદ્ગોરના જ્ઞાનોમાં ઉલટપાલટ ઘણી કરે છે, અને તેવાંઓના પ્રગટ કરેલા પુસ્તકોની આવૃત્તિ આવૃત્તિમાં ફેરફાર હાલ પ્રયંત દેખાયજ છે! તે છતાં સત્પંથિયોએ એવાઓને કાંઈ પણ ટોક્યા નહિ, જેથી પોતાના દુષ્ટકૃત્યોમાં ફાળ્યા છે! એ હિમ્મતે સત્યપુરૂષોનાં વિષયમાં આક્ષેપો લગાડતા ગયા! છતાં સત્પંથિયો (જેઓનું વર્તન પવિત્ર, અહાર પવિત્ર, લાઈ, મુતકાદિ

નિયમો સશસ્ત્ર જાળવી રહ્યા છે તેઓ) એ, એ પ્રપંચિયોના પ્રપંચનો કાંઈ જવાબ આપ્યોજ નહિ. “ સદગોરની શિખામણુ” ‘સાચો જુઠો ન કરવો વાદ’ +++++ ‘શત્રુ કરે તેમ ન કરવું’ એ આજ્ઞા આધિન હોવાથી અપાએ નહિ. તેમ આ જવાબ પણ નથી. જવાબ આપવા સત્પંથી ધારે તો પુષ્કળ પ્રમાણો હોવાથી વિસ્તૃત એક પુસ્તકનાં આકરમાં થઈ જાએ. પણ આ લેખ તો પવિત્ર પુરૂષોની વાણીનાં પ્રમાણનુંજ સ્ફેટન છે. ગોર નરની ઓળખાણનો ચિતાર આજ પુસ્તક માંહેલી વાણી ઉપરનો છે. તેથી આ સારને એ શાખાવાળા વિરાઓ શુદ્ધ ભાવે સમજી, પોતાની ભૂલને તણ, શ્રી સદગોર બ્રહ્મા પીર ઇમામશાહને શરણે આવી મોક્ષગામી થશે.

શ્રીસદગોરની વાણી વિરૂદ્ધનાં વ્યવહારી, કે અહારી કોઈપણ સત્પંથી શાખાનો સમુહ કે વ્યક્તિને સત્પંથી માનવોજ નહિ. પણ દુષ્ટ અને ચંડાળ સમજી સત્વર ત્યાગીજ દેવો. જે તેમ સત્પંથી એવા દુષ્ટોથી પોતે બચી નહિ શકે (અલગા રહી નહિ શકે) તો, તે સત્પંથથી જે તે દિવસે નષ્ટ ભ્રષ્ટ થઈ જવાનાજ, એ ખચિત્ માનવું.

આ પુસ્તક માંહેલા જ્ઞાનો સર્વ શ્રીમુખ વાણીના જૂની પ્રત ઉપરથી જેમના તેમ લીધા છે. પણ એ પ્રતનો લેખ અસ્વચ્છ હતો (છે). કારણ ઉત્તરોત્તર અકેળવા-

એલ લહિયાઓની સ્વલીનાં લીધે. રાગનો પ્રબંધ પુરી રીતે તેમાં જળવાયો નથી, અને સુધારવા મારી હિમત પણ ચાલી શકી નથી; કેમકે વાચકો હાલ જે સ્થિતીમાં છે તે સ્થિતીમાં યોગ્ય હોય તોજ તેઓ શાન્ત રહે ! નહિતો અવળો લક્ષ બાંધી આક્ષેપોનાં પ્રહારો વર્ષાવી મૂકે ! છતાં સમજી સજ્જનો જરૂર મદદગાર થએથી આવતી આવૃત્તીમાં રાગનો પ્રબંધ મુળ પ્રમાણે સુધારી શકાશે. (શ્રી સદ્ગોરની મરજી હશે તો.) હાલતો ફક્ત કાના માત્ર કે પડેલા અક્ષરો સુધાર્યા છે, તે ઉપર સંતોષ માનશો.

મારી દ્રષ્ટિ દોષે ભુલ રહેલી હોય તે વાચક હંસ વૃત્તિએ ગ્રહણ કરી, પોતાનાં કરકમલ દિપાવતી બુકમાં સુધારી, પત્રદ્વારા ભૂલોની નોટ મોકલી આપી આભારી કરશો. જે બીજી આવૃત્તિસમે ઉપયોગી થઈ પડે.

લી. સુભેચ્છક,

“ ખાકી ”

ભગવાનનાં અવતારોના હજારો ભેદ.

ઋગ્ અં ૮. અં ૭. વં ૩૩. મં. ૧૮.

રૂપં રૂપં પ્રતિ રૂપો, વભૂવ તદસ્ય રૂપં પ્રતિચક્ષણાય ॥ ઇન્દ્રો
માયામિ પુરુરૂપ ઈર્યંતે યુક્તા હસ્ય હસ્યઃ સ્વતાદક્ષઃ ॥

પોતે પ્રત્યક્ષ થવા માટે રૂપ રૂપનો પ્રતીરૂપ થાય
છે, પરમેશ્વરજી માયાથી પુરૂષરૂપ હોય છે, એના હજારો
ભેદ હોય છે.

પરમાત્માની સોળ કળા નરજીમે.

યં અં ૮. મં ૩૬.

યસ્માન જાતઃ પરો અન્યો અસ્તિય આવિવેશ્ય ભૂવનાનિ વિન્ધ્યા ।
પ્રજાપતિઃ પ્રજયાસ ૧ રરાણ સ્ત્રીણિજ્યાતી ૧ પિ સચતે સષોઢશ્ચી ॥

એના સમાન કોઈ જન્મ્યો નથી, એથી બીજો કોઈ
ઉત્તમ નથી. એ સ્વતંત્ર છે, (તાબેદાર નથી) સર્વ પ્રજા-
ઓને સુખ આપવા, ભુવનોમાં અને વિશ્વમાં પ્રજાપતિ
(બ્રહ્મરૂપે કે રાજરૂપે) છે. તે ત્રણે લોકમાં જેની ગત છે.
પ્રકાશિત ભેતિષરૂપે ચૈતનરૂપે સંચનાર તેવી સોળ
કળાવાન છે.

મદીનામાં “શ્રીવિષ્ણુ.”

૩૦૦ વરસ.

ય૦ અ૦ ૩૬. મ૦ ૨૮ (અને સામવેદમાં પણ છે.)

મદીના સ્યામ સરદ સતં, ભૂયશ્ચ સરદાઃ સતાત ॥

મદીનામાં શ્રીવિષ્ણુ (પ્રથમ) સો વરસ, ‘ફરી, ફરી,’
પુનઃ પુનઃ બે ફેરા સો સો વરસ રેહશે.

બેવાર કાંકણુ.

અ૦ કાં૦ ૧૨. અ૦ ૫. મં ૧૦.

ના વૃતા શ્રિયા પ્રાવૃતા યજ્ઞસા પરીવૃતા ॥ ૧૦ ॥

ચારે તરફથી બંધાઈને અને ફરી બરોબર આશ્રય
આવનાર બંધાએ, તોજ યજ્ઞ તેનો ચોતરફ પ્રશરે.

ગુપ્ત યજ્ઞ અને પાણીથી અધિકાર.

અ૦ અ૦ મં૦ ૩.

સ્વધયા પરિહિતા શ્રદ્ધાયા પર્યૃઢા દીક્ષાયા ગુપ્તા યજ્ઞે પ્રતિષ્ઠિતા
લોકોનિધનમ ॥ ૩ ॥

પાણી મંત્રીને અધિકાર શ્રદ્ધાથી આપો, પોતાનાજ
ધૈર્યથી ગુપ્ત યજ્ઞથી દિક્ષા લેઈ ઉન્નતી પામે. તથે લોકમાં
એજ નિધાન છે એટલે સત્ય વાત છે.

ધર્મ ગુપ્ત રાખવા વિષે.

य० अ० १७, मं० १८.

કિં ૧ સ્વિદા સીદ ચિદ્ધાન મારમ્મણં કતમ ત્સ્વિત્ કયાસીત્ ॥
જેમકે પરશેવો ને તલ્વારને ઠેકાણે નાંજ બોલવું.
કેમકે એ વાત પોતાની મેળે થવાની છે.

પૂર્વકાલને! ગુરુ આજ છે.

यो० शा० समाधिवादे सूत्र २६

સપ્ત પૂર્વષામપિ ગુરુઃ કાલે નાનવચ્છેદન્ ॥
 તે પોતેજ પૂર્વમાં પણ ગુરુ હતો, એજ આજના
 કાલમાં પણ પોતેજ જ્ઞાન દેનાર છે (ગુરુ છે.)

કેને માંનવું ?

तै० आ० प्र० ७ अ० ९-१.

एके चास्मच्छ्रेयाँ सोब्राह्मणः । तेषां त्व यासनेन प्रश्वसित-
व्यमः । भ्रष्टाश्रेयसः !... यद्यते तत्र वर्त्तेरम तथा तत्र वर्त्तेयाः ।

જે કોઈ હમારામાંથી સ્વચ્છ આચારવાલા પ્રજ્ઞા
છે. (તેનો સંગ કર) તેને આસને બે, અને તેનાં વચનોમાં
શ્રદ્ધા સખ, અને તેઓના આચરણ પ્રમાણે તું પણ ચાલ.
સંપૂર્ણ.

અનુક્રમણિકા.

નંબર	જ્ઞાન કથનાર	પૃષ્ઠ
૧	જ્ઞાન ૧ હું બાઈ બુઢાઈ વાચ્યા.	૧
૨	,, ૨ જીં સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા ...	૨
૩	,, ૩ જીં બાઈ બુઢાઈ વાચ્યા	૪
૪	,, ૪ થું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા ...	૫
૫	,, ૫ મું બાઈ બુઢાઈ વાચ્યા	૬
૬	,, ૬ હું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા ...	૭
૭	,, ૭ મું બાઈ બુઢાઈ વાચ્યા	૮
૮	,, ૮ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા ...	૯
૯	,, ૯ મું બાઈ બુઢાઈ વાચ્યા	૧૦
૧૦	,, ૧૦ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા ...	૧૧
૧૧	,, ૧૧ મું બાઈ બુઢાઈ વાચ્યા	૧૨
૧૨	,, ૧૨ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા ...	૧૩
૧૩	,, ૧૩ મું બાઈ બુઢાઈ વાચ્યા	૧૪
૧૪	,, ૧૪ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા ...	૧૫
૧૫	,, ૧૫ મું બાઈ બુઢાઈ વાચ્યા	૧૬
૧૬	,, ૧૬ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા ...	૧૭
૧૭	,, ૧૭ મું બાઈ બુઢાઈ વાચ્યા	૧૮
૧૮	,, ૧૮ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા ...	૧૯

૧૯	”	૧૯ મું બાઈ બુઢાઈ વાચા	૨૧
૨૦	”	૨૦ મું સફગોર પીર ઇમામશાહ વાચા ...	૨૨
૨૧	”	૨૧ મું બાઈ બુઢાઈ વાચા	૨૩
૨૨	”	૨૨ મું સફગોર પીર ઇમામશાહ વાચા ...	૨૪
૨૩	”	૨૩ મું બાઈ બુઢાઈ વાચા	૨૫
૨૪	”	૨૪ મું સફગોર પીર ઇમામશાહ વાચા ...	૨૬
૨૫	”	૨૫ મું બાઈ બુઢાઈ વાચા	૨૭
૨૬	”	૨૬ મું સફગોર પીર ઇમામશાહ વાચા ...	૨૮
૨૭	”	૨૭ મું બાઈ બુઢાઈ વાચા	૨૯
૨૮	”	૨૮ મું સફગોર પીર ઇમામશાહ વાચા ...	૩૦
૨૯	”	૨૯ મું બાઈ બુઢાઈ વાચા	૩૧
૩૦	”	૩૦ મું સફગોર પીર ઇમામશાહ વાચા ...	૩૨
૩૧	”	૩૧ મું બાઈ બુઢાઈ વાચા	૩૩
૩૨	”	૩૨ મું સફગોર પીર ઇમામશાહ વાચા ...	૩૪
૩૩	”	૩૩ મું બાઈ બુઢાઈ વાચા	૩૫
૩૪	”	૩૪ મું સફગોર પીર ઇમામશાહ વાચા ...	૩૬
૩૫	”	૩૫ મું બાઈ બુઢાઈ વાચા	૩૭
૩૬	”	૩૬ મું સફગોર પીર ઇમામશાહ વાચા ...	૩૮
૩૭	”	૩૭ મું બાઈ બુઢાઈ વાચા	૪૧
૩૮	”	૩૮ મું સફગોર પીર ઇમામશાહ વાચા ...	૪૨
૩૯	”	૩૯ મું બાઈ બુઢાઈ વાચા	૪૩
૪૦	”	૪૦ મું સફગોર પીર ઇમામશાહ વાચા ...	૪૪
૪૧	”	૪૧ મું બાઈ બુઢાઈ વાચા	૪૫

૪૨	”	૪૨ મું હાજરબેગ વાચ્યા	૪૬
૪૩	”	૪૩ મું બાધ બુઢાધ વાચ્યા	૪૬
૪૪	”	૪૪ મું બાધ બુઢાધ વાચ્યા	૪૮
૪૫	”	૪૫ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા	૫૦
૪૬	”	૪૬ મું બાધ બુઢાધ વાચ્યા	૫૧
૪૭	”	૪૭ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા	૫૨
૪૮	”	૪૮ મું બાધ બુઢાધ વાચ્યા	૫૩
૪૯	”	૪૯ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા	૫૪
૫૦	”	૫૦ મું બાધ બુઢાધ વાચ્યા	૫૫
૫૧	”	૫૧ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા	૫૭
૫૨	”	૫૨ મું બાધ બુઢાધ વાચ્યા	૫૮
૫૩	”	૫૩ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા	૬૦
૫૪	”	૫૪ મું બાધ બુઢાધ વાચ્યા	૬૧
૫૫	”	૫૫ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા	૬૨
૫૬	”	૫૬ મું બાધ બુઢાધ વાચ્યા	૬૪
૫૭	”	૫૭ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા	૬૫
૫૮	”	૫૮ મું બાધ બુઢાધ વાચ્યા	૬૬
૫૯	”	૫૯ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા	૬૭
૬૦	”	૬૦ મું બાધ બુઢાધ વાચ્યા	૬૮
૬૧	”	૬૧ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા	૬૯
૬૨	”	૬૨ મું બાધ બુઢાધ વાચ્યા	૭૦
૬૩	”	૬૩ મું સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા	૭૧
૬૪	”	૬૪ મું બાધ બુઢાધ વાચ્યા	૭૧

૬૫	”	૬૫ મું સદ્ગોર પીર ઇઆમશાહ વાચ્યા ...	૭૨
૬૬	”	૬૬ મું બાઈ બુઠાઈ વાચ્યા	૭૩
૬૭	”	૬૭ મું સદ્ગોર પીર ઇઆમશાહ વાચ્યા ...	૭૪
૬૮	”	૬૮ મું બાઈ બુઠાઈ વાચ્યા	૭૫
૬૯	”	૬૯ મું સદ્ગોર પીર ઇઆમશાહ વાચ્યા ...	૭૬
૭૦	”	૭૦ મું બાઈ બુઠાઈ વાચ્યા	૭૮
૭૧	”	૭૧ મું સદ્ગોર પીર ઇઆમશાહ વાચ્યા ...	૮૧
૭૨	”	૭૨ મું બાઈ બુઠાઈ વાચ્યા	૮૩
૧		મધ મૌશિના ત્યાગ	૮૫
૨		અનન્ત કોઠીના ખુલાસો	૮૧
૩		નાનુ સત્ય વચન	૮૬
૪		ગોરની બાર કલા	૧૦૭

સત્યપદ બોધીની.

અર્થાત

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ

તથા શ્રી બાઈબુઢાઈની વાતો.

—:—

જ્ઞાન ૧ પેહલું.

—

શ્રી બાઈબુઢાઈ વાચા.

- કેજરે ભાઈ ! મનુષ્ય જનમ પામી દુઃખ માંહે રહિયે;
અને દુઃખનો ન આવે પારજી. ૧
- કેજરે ભાઈ ! દુઃખ તેતો અતિ દોહલા કહિયે;
તે શું છૂટવાનો મારગ બતાવોજી. ૨
- કેજરે ભાઈ ! દુઃખ શું છોડાવે તે જીવ મોટા;
તેતો આદ ગુરજી સોહેજી. ૩

- કેજરે ભાઈ ! આદ ગુરૂ તે હમને ખતાવો;
આદ ગુરૂ કેવા હોએજી. ૪
- કેજરે ભાઈ ! ગુરૂવિના કેમ દુઃખડાજ ટળશે;
તેતો સાંસો છે જીવને ભારીજી. ૫
- કેજરે ભાઈ ! આદગુરૂ કેમ કરી કહિયે ?
તેનો મારગ હમને ખતાવોજી. ૬
- કેજરે ભાઈ ! એ દુઃખ હમને બહુ બહુ પીડે;
તો ભાઈ હમને બહેલા ઉગારોજી. ૭
- કેજરે ભાઈ ! બેનડી તુંભારી દુઃખમાં કુબેલ;
વિરાભાઈ બહેલેરા શાએ આઓજી. ૮
- કેજરે ભાઈ ! દુઃખ ટળી સુખ સોહેલા થાએ;
તેવા ગુરૂજી હમને ખતાવોજી. ૯
- કેજરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈ તારી બેનડીજ બોલે;
તેની સાર તે વેહેલા કરજોજી. ૧૦

સંપુરણ.

—x—

જ્ઞાન ૨ બીજું.

—o—

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

- કેજરે બાઈ ! નાના હતા ત્યારે આપણે ના પુછ્યું;
કે આદગુરૂ કેને કહિયેજી. ૧

- કેળરે બાઈ ! આદ્દગુરૂ જે સૌની શુદ્ધજ રાખે;
શુદ્ધ વિના ગુરૂ નવ હોયજી. ૨
- કેળરે બાઈ ! આદ્દગુરૂ તે જે નરને દેખાડે;
નરવિના આદ્દગુરૂ નવ હોયજી. ૩
- કેળરે બાઈ ! આદ્દગુરૂ તે દોઈ તડ તારે;
ભૂલડાં કુમારગ લગાવેજી. ૪
- કેળરે બાઈ ! દોઈતડ જે ગુરૂ તારે;
સોહી ગુરૂ શમ્ભશ આયાજી. ૫
- કેળરે બાઈ ! ધરમ દાઢેરૂ બાઈ ધરમ દાઢેરૂ;
તમો પોતે તે ધરમાં રહેજેજી. ૬
- કેળરે બાઈ ! ધરમ માંહેતો નર્મિજ બેઘએ;
નરમી વિના નર નહિ આવેજી. ૭
- કેળરે બાઈ ! નર નારી જ્યારે એકઠા બેશે;
ત્યારે એકાન્તે વાતજ કીજેજી. ૮
- કેળરે બાઈ ! બાપ આપણા નારી થઇ બેઠા;
ત્યારે અન્નંતનો સોહાગ પાયાજી. ૯
- કેળરે બાઈ ! તે ગોર પરતાપે ઇમામશાહ બોલ્યા;
ઇમામ શાહ ધરમાંહે આબ્યાજી. ૧૦

જ્ઞાન ૩ ત્રીજું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

- કેજીરે ભાઈ ! પિતાજીએ જે ઘર સેવાજ કીધી;
અને આશા જેની તમે રાખોજ. ૧
- કેજીરે ભાઈ ! તે ઘરની સેવા કઈ રીતે કરશો ?
તેનો મરમ હમને બતાવોજ. ૨
- કેજીરે ભાઈ ! હમારે પણ તેજ ઘરની આશા;
તેની સેવાનો ભેદ બતાવોજ. ૩
- કેજીરે ભાઈ ! સેવા માંહેતો શું ? શું ? જોઈએ ?
અને સાથે તે કોણ ? કોણ ? હોયજ ? ૪
- કેજીરે ભાઈ ! સેવાનાં ટાણા તે હમને બતાવો;
તેની વિધિએથી જ્ઞાન સમજવોજ. ૫
- કેજીરે ભાઈ ! વ્યવહાર સેવાના હમે નવ જાણું;
તેના બંધણ તે હમનેજ બાંધોજ. ૬
- કેજીરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈ તેરી બેહનાજ બોલે;
પિતાજીનાં પ્રતાપે કહેજોજ. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪ ચોથું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

- કેજરે બાઈ! સેવા કીજે ત્યારે કોઈ નાં લીજે;
એકાંતે સેવા નરની કીજેજી. ૧
- કેજરે બાઈ! અરધી રાતે હરની સેવાજ કીજે;
તો નરગુરુ એકઠા આવેજી. ૨
- કેજરે બાઈ! બોહોંતેર દુઆની જ્યારે જનોઈપેહેરો;
તો ધરમબાઈતમે પામેજી. ૩
- કેજરે બાઈ! પર ધન પર માયાનું તમે ભાવ ન રાખો;
પરપુરુષ ભાઈ બાપ નિર્જોજી. ૪
- કેજરે બાઈ! અદાશ માંગી હમો એ ધર રહ્યા;
હમો ઇસ્ નર હાથ વેચાણાજી. ૫
- કેજરે બાઈ! ચેતી ચાલોતો કાંકણ બંધાવો.
કાંકણ બાંધી કાંઈ નવ બોલોજી. ૬
- કેજરે બાઈ! મહાદન, જપ તપ વિના નવ છૂટો;
તો સતી ભાવે જપ તપ કરજોજી. ૭
- કેજરે બાઈ! આશિષ અરશ કુરશીની પઢવી;
તે આશિષ વિના કેમ ઓળખોજી. ૮
- કેજરે બાઈ! જ્યાં આવી અન્ન તકોડી મળશે;
ત્યારે તમે ક્યાંરે દેખાશેજી. ૯
- કેજરે બાઈ! સંસાર દિન ચાર હસતાં રમતાં જશે;
ઇમામશાહ કહે તમે ચેતીને ચાલોજી. ૧૦
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૫ પાંચમું.

—:૦:—

શ્રી બાધ બુઢાઈ વાચા.

- કેળરે ભાધ ! સંસારની હમને આશાજ નાહી;
તિશકા ભેદ હમને જાણ્યાજ. ૧
- કેળરે ભાધ ! જૂઠી માયા સખ છોડકર ચલણા;
સોબીહે દુઃખકા દ્વારજ. ૨
- કેળરે ભાધ ! વખત વેળાની જે જે ભક્તિ;
તે ભાધજ હમને બતાવોજ. ૩
- કેળરે ભાધ ! કાંકણ તે કેમ બંધાયે ?
તેનો ભેદ હમને બતાવોજ. ૪
- કેળરે ભાધ ! જપ ને તપ કેને જે કહીયે ?
તે કરવાની રીત બતાવોજ. ૫
- કેળરે ભાધ ! હમો અજ્ઞાની કછુએ નવ જાણું;
સાચો મારગ હમને બતાવોજ. ૬
- કેળરે ભાધ ! બાધ બુઢાઈ અર્દાશ કહેવે;
અખ હમકુ ભેદ બતાવોજ. ૭

સંપુરણ.

—:૦:—

જ્ઞાન ૬ કાંડું.

—:૦:—

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

- કેજરે બાઈ ! ચાર પોહોર હસ્તાં રમતામાં જવે;
તેમાં ચાર ઘડી નુરની જણોજ. ૧
- કેજરે બાઈ ! ચાર ઘડીમાં ચાર જોતજ જણો;
તેમાં બે જોત ગોરની જણોજ. ૨
- કેજરે બાઈ ! સાંજની દુઆ ગત સાથે કીજે;
તે ચાર ટાણા ચાર ઘડી જણોજ. ૩
- કેજરે બાઈ ! કુંભજલ વૃત સૂરભાણે રાખ્યા;
તેણે શાહનું રૂપ પિછાણ્યુંજ. ૪
- કેજરે બાઈ ! આશિષ દુઆ સૌ તેનીજ જણો;
તે ગોર નરથી અરજ કરી માંગેજ. ૫
- કેજરે બાઈ ! પ્રભાતની વેલાએ સવેરા ઉઠો;
દાતણ પાણી સર્વે કીજેજ. ૬
- કેજરે બાઈ ! આશિષ દાતણની બીબીફાતમા શું કીજે;
તે દાતણનું કળ શાહો દેશેજ. ૭
- કેજરે બાઈ ! ચારે જુગમાં અમ્ તમ્ એકજ હુતા;
તે આજ ગોરની કળામાંહે બેઠાજ. ૮
- કેજરે બાઈ ! બાઈ બુઢાઈ તમને શિખામણ આણું;
તે ચિત્તમાં રાખીને ચેતોજ. ૯

કેજરે ભાઈ ! આપને પરતાપે ગોર ઇમામશાહ બોલ્યા;
તો સેવા વિના કેમ છોટાજી. ૧૦

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૭ સાતમું.

શ્રી ભાઈ બુઢાઈ વાચા.

કેજરે ભાઈ ! હું છું ગુનેહગાર બંદી તોએલી;
તમે કરો તે દયા ભાવજી. ૧

કેજરે ભાઈ ! દયા રાખી વળી ઇમાન રાખો;
અમે શરણે તમારેજ બેઠાજી. ૨

કેજરે ભાઈ ! ઘટમાં છે ઘટ ને તમારી વાચા;
તો અમારી નિંદ્રાને ટાળોજી. ૩

કેજરે ભાઈ ! નિંદ્રાને ટાળી વળી સુદ્ધ બુદ્ધ દેને;
તો દુનિયાનું હિરણ્ય નવ આવેજી. ૪

કેજરે ભાઈ ! દુનિયાને હિરણ્ય સર્વે દેવજી ભૂલ્યા;
તેની સુદ્ધ ન પોંતી છે કાંઈજી. ૫

કેજરે ભાઈ ! તે ગત દેને જેમાં પરદાજી ખુલે;
ભાઈ બુઢાઈ હોશે તેરી દાસીજી. ૬

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૮ આઠમું.

—:૦:—

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા.

- કેજીરે બાઈ ! ગુનેગાર તે ગોરના ચોરજ હોએ;
જે વેદ વિચારી નવ ચાલેજ. ૧
- કેજીરે બાઈ ! વેદ વિચારીને ગોરનરને ધાવે;
તે કાયકુ ગુનેહગાર હોવેજ ? ૨
- કેજીરે બાઈ ! અરજ કરોગે તો ન્યાય મત પાઓગે;
હમ્ તમ્ હેં ગુરૂકે ચેલેજ. ૩
- કેજીરે બાઈ ! સાહેબ સૌની આશાજ પુરે;
સોહી સાહેબ હે સુલ્તાનજ. ૪
- કેજીરે બાઈ ! સેવા વિના બાઈ મેવા ન હોવે;
મેવા તો સાહેબજીકે નામેજ. ૫
- કેજીરે બાઈ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ એજ વિનંતી;
પરદા ખોલેગા મેરા અક્ષાહજ. ૬

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૯ નવમું.

શ્રી બાધ બુઢાધ વાચા.

- કેજીરે ભાધ ! પાયા ભેદ અબ્ કાએકુ છુપાઓ;
હમ્તો લઈગે તુમારી પાસેજી. ૧
- કેજીરે ભાધ ! અલ્લાહ ઈમામ હમ્તો એકજ લેખે;
ઉન્કે કરમસેં ભેદ ખતાવોજી. ૨
- કેજીરે ભાધ ! સમજ વિનાં ઉંધે મારગે હતા;
જકુ નહિ આપકી સુઝજી. ૩
- કેજીરે ભાધ ! હમ્હી પાયા તો હમ્હી છુપાવે;
તુમ દિલમે ડર નહિ ધરનાજી. ૪
- કેજીરે ભાધ ! પરદા ખુલા અબ્ કાએકુ છુપાઓ;
હમ્ નહિ બોલે કોઈકે આગેજી. ૫
- કેજીરે ભાધ ! આપકા કહ્યા હમ્ ચિત્તમાંહે રાખ્યા;
ગુરજી તુમ્લી ભેદ હમ્કુ દીઓજી. ૬
- કેજીરે ભાધ ! બાધ બુઢાધ તમારી બેહુના કહિયે;
બાપ દોનું કાહે એકજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧૦ દશમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા.

કેજીરે બાઈ ! સાચું બોલો ગુરુ શું સાચું બોલો;
તો ગુરુ સૌનો છે સાથીજી. ૧

કેજીરે બાઈ ! અઢાર ફરજંદ સુલ્તાનજી કહિયે;
તે સૌ એક બાપકા ફરજંદ લહિયેજી. ૨

કેજીરે બાઈ ! ઓલિયા ફરજંદ સુલ્તાનજી કહિયે;
બાઈ ઉન્કી હે તું તો બેહનાજી, ૩

કેજીરે બાઈ ! ઓલિયા ફર્માનસેં હમ વિમ્તતી કહેવેં;
તો બાઈ બુઢાઈ હે હમારી બેહનાજી ૪

કેજીરે બાઈ ! પરદા બુલ્યા તો હમ્કુ રજી;
કરો હુશિયારી શંભારીજી. ૫

કેજીરે બાઈ ! ગોર ઇમામશાહ રજીજ દેવે;
અશ્વારી અપ્ની સંવારીજી. ૬

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧૧ અગિઆરમું.

— :: —

શ્રી બાધ બુઢાઇ વાચા.

— ❖ —

- કેજરે ભાધ ! દિવસ ઉગે ત્યારે ધંધામાંહે બેશીએ;
રાતે તો નિંદ્રા આવેજ. ૧
- કેજરે ભાધ ! એ ખટ્ટ પોહોર અમો એમજ રહિયે;
તો વૈકુંઠ ક્યાં થકી લહિયેજ. ૨
- કેજરે ભાધ ! સંસાર જૂઠો તેમાં કોઇએક ચેતે;
ચેત્યાને દહિંતનું ડર નહિ લાગેજ. ૩
- કેજરે ભાધ ! દુષ્ટિલોક ખહુ નિંદાએ લાગે;
તેને સાહેબ ધાણીમાં પીલાવેજ. ૪
- કેજરે ભાધ ! બાધ બુઢાઇકી વિમતી સુણલો;
તો હમ્કું ક્ષમા ખુદા આલેજ. ૫

સંપુરણ.

— ❖ —

જ્ઞાન ૧૨ બારમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

- કેજરે બાધ ! નિંદા થાયેતો તેમાં રસ ઘણું જાણો;
તેમાં રસ ઘણેરું આવેજી. ૧
- કેજરે બાધ ! નિંદા સુણો તો હમ્ ધર મા આવો;
જઈ રહો પીઅરીયા માંહેજી. ૨
- કેજરે બાધ ! આચા તાજ દિન નિંદાએ લાગ્યા;
તે ભરજોબનમાં જીવ દીધાજી. ૩
- કેજરે બાધ ! એવી નિંદા અમારે ચિત્તમાં ન આવે;
ચિત્તમાં રાખે નવ જીવાએજી. ૪
- કેજરે બાધ ! જુમ્દલી જમાત સર્વ સ્વાર્થે લાગ્યા;
પણ અમ્રાપુરકા જીવ કોઈજી. ૫
- કેજરે બાધ ! અમ્રાપુર લેના તો ક્ષમા શું રહેના;
ક્ષમા વિના તે નહિ આવેજી. ૬
- કેજરે બાધ ! ગોર ઇમામશાહ અદાસ કહેવે;
કહેવે તે શાહાનિ ઝારીજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧૩ તેરમું.

—❖❖❖—

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

- કેળરે ભાઈ ! તમે તો સરવે મેલીને બેઠા;
અમને સાસરીયામાં રહેવું જી. ૧
- કેળરે ભાઈ ! અમારા સાસરા બહુ બલવંત કહિયે;
તે સૈયદ જલાલ જની જેવાજી. ૨
- કેળરે ભાઈ ! બાદશાહનાં પીર બહુ વાતું પીછાણે;
નિંદા એ પીર નીચું જીએજી. ૩
- કેળરે ભાઈ ! તાજ શરમ જ્યારે કુટુંબપ્રીતનાં રહેવે;
ત્યારે જીવ્યું નાં જીવ્યું કહેવાએજી. ૪
- કેળરે ભાઈ ! તમે નાંગા થઈ ફકીરજ થાશે;
પણ અમારે કેમ કરી ચાલેજી ? ૫
- કેળરે ભાઈ ! સ્વાર્થ કારણ સરવે આવી મળશે;
જે કતલ ચાલેતો નાશી જીએજી. ૬
- કેળરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈ તારી એવી રીતે બોલ્યા;
જહેર થઈનાં રહેવાએજી. ૭

સ પુરણ.

જ્ઞાન ૧૪ ચૌદમું.

—૧૭૭૭—

- શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા,
કેજરે બાઈ ! મોટપ જોશો તો મેજો નહિ થાશે;
સંસારમાં વગુતા રહેશોજ. ૧
- કેજરે બાઈ ! સાસુ સસરા તેરા મોટેરા કહિયે;
પણ બાપકા હે દર્વાનજ. ૨
- કેજરે બાઈ ! તારે મારે હવે કાંઈ નથી બોલવું;
આજ દાડાથી કોલજ સૂકુંજ. ૩
- કેજરે બાઈ ! હવે અમારે પુરી ફકીરી જ લેવી;
તે હાજર બેગની સાથેજ. ૪
- કેજરે બાઈ ! હમારી પાસે તો કાંઈ ચીજ નથી.
તારા ભાઈઓએ કાંઈ નવ દીધુંજ. ૫
- કેજરે બાઈ ! તારે બાપે અમને ઇમાન આપ્યું;
તસ્બી શાકર હાથસું દીધીજ. ૬
- કેજરે બાઈ ! સંસારમાં તમારે હજર વરસ રહેવું;
હમારી અજલ આવીને બેઠીજ. ૭
- કેજરે બાઈ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ સાંભલો બેના;
હવે અરજ હમારી એજ હોનાજ. ૮
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧૫ પંદરમું.

શ્રી બાઈ બુદાઈ વાચા.

- કેજરે ભાઈ ! અરજ તમારી તમ આપજ બુજે;
અરજ અમારી તમ પાસેજ. ૧
- કેજરે ભાઈ ! અરજ કરતાં કાંઈ વીક્ષંબ નાં કીજે;
ઈસ અરજમે શાહા નિઝારીજ. ૨
- કેજરે ભાઈ ! ક્રિયા કરવી તો આશણુ ગ્રહી રેહણા;
તો નાત જાત બ્રમના નાં રેહેવેજ. ૩
- કેજરે ભાઈ ! દીનકે મયાન દો દો તલ્વારનાં છાજે;
હમ્ બુલડાને મારગે લગાડોજ. ૪
- કેજરે ભાઈ ! હમે જણ્યું દોનું મારગ રાખેં;
પણ દીશે છે દોહેલો ધમજ. ૫
- કેજરે ભાઈ ! દીનકા નગારા મેરે દિલમેં વાગ્ય;
હમ્લી ચલેં તુમ સાથુજ. ૬
- કેજરે ભાઈ ! બાઈ બુદાઈ અરજ વિનતી બોલે;
તમે શાંભળો રિશામણા ભાઈજ. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧૬ સોળમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા.

- કેજરે બાધ ! તમે પોતાના જીવ કાળેજ ચાલો;
તેપણુ જોત દેખીને તમે આવોજ. ૧
- કેજરે બાધ ! કવણુ અર્થ આજ કોઈ ન આવે;
સૌ કોઈ સ્વર્ગજ માંગેજ, ૨
- કેજરે બાધ ! અમે તો સ્વર્ગ નાનપણુમાં જોશું;
તે પણુ બાપનાં વંચન પ્રમાણેજ. ૩
- કેજરે બાધ ! સ્વર્ગ તમે જે આજેજ માંગો;
તે અમે કયાં યઠી દૈયેજ. ૪
- કેજરે બાધ ! ક્રિયા કરો તો તમે તે કામે પોહોંચો;
વળી હુરાંઈ શું હોશે મેજોજ. ૫
- કેજરે બાધ ! જીવતા અમરાપુરી કોઈ નવ લેશે;
મૂવા પછી કોઈ કોઈને જડશેજ. ૬
- કેજરે બાધ ! ભણે પીર ઇમામશાહ ચેહીજ વિમતી;
ક્રિયા વિના કોઈ નવ પામેજ. ૭
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧૭ સત્તરમું.

શ્રી બાઈ બુદાઈ વાચા.

- કેજરે ભાઈ ! સંસારનાં સર્વે રંગજ મેલ્યા;
હવે ક્રિયાકે ભેદ બતાવોજ. ૧
- કેજરે ભાઈ ! જિસ ક્રિયામેં જીવ ધારણ રહેવે;
સોહી ધારણકા ભેદ બતાવોજ. ૨
- કેજરે ભાઈ ! ઘેર બેઠા અમે બંદગીજ કીજે;
જિસ્મે અલ્લાહ મેરા રીઝેજ. ૩
- કેજરે ભાઈ ! સુતક પાતક જઈ દિલકા તાલા ખૂલે;
અંતર મેવા મુકત પાવેજ. ૪
- કેજરે ભાઈ ! બાહોંતેર કોઠે બીચ નોખત બાજે;
એસા ભેદ હમકું બતાવોજ. ૫
- કેજરે ભાઈ ! નાલ કમલ આગે જંત્રી છાજે;
ઉસ્મેલી જોતજ આવેજ. ૬
- કેજરે ભાઈ ! બાઈ બુદાઈ તમારી બોલે;
અમને અજંપા જપજ આવેજ. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧૮ અઠારમું.

—;૦:—

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

- કેજરે ખાઈ ! ભરજેખન પેહેલાં વાળીને લીજે;
અને કાળ કોથ નાં કીજેજી. ૧
- કેજરે ખાઈ ! મોટપ માંહે જ્યારે નાનપ લીજે;
ત્યારે બ્રહ્મ કલા હૃદય આવેજી. ૨
- કેજરે ખાઈ ! ગરીબ મુશાફરની સેવાજ કીજે;
તે આગળ હાથ જોડી રહીજેજી. ૩
- કેજરી ખાઈ ! અનસોયા મહા સતીજ કહીયે;
સર્વે ઉન્ પીછેજ ચાલેજી. ૪
- કેજરે ખાઈ ! ધ્રુપતિ સરખી કોઈ નાર નાં કહિયે;
સો લી કીશી શું નવ બોલેજી. ૫
- કેજરે ખાઈ ! માતા કુંત્તા સરખી કોઈ શીજ ન કહિયે;
જાકું દેવ સલામે આવેજી. ૬

કેહરે બાઈ ! તારા રાણી સરખી કોઈ શીળ ન કહિયે;
વિશ્વામિત્ર હાથ વેચાણાલ. ૭

કેહરે બાઈ ! સીતા સરખી કોઈ સતી ન દેખી;
જેણે શબ્દ ગુરૂકા રાખ્યાલ. ૮

કેહરે બાઈ ! અચેસા શીળ જબ ઇન્હુને રાખ્યા;
બોંહોંતેર કોઠે વાચા દીડીલ. ૯

કેહરે બાઈ ! જત્રી વાજ તો ઇન્હુ કું શોભે;
જિન્ને કાળ કોઈ સર્વે કાઢયાલ. ૧૦

કેહરે બાઈ ! અજંપાજપ તો ત્યારેજ આવે;
જ્યારે ઇન્ શરીખા જીવ થાએલ. ૧૧

કેહરે બાઈ ! ગાર ઇમામશાહ એવા વાણીજ બોલ્યા;
તે સોહખત જોઈને ચાલોલ. ૧૨

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૧૯ ઓગાણીશમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

- કેજરે ભાઈ ! એવીયું વાતું તમે અમને સંભળાવો;
તો એ વાતું આગળ કેમ ન કહુંજી ? ૧
- કેજરે ભાઈ ! તે વેળામાં અમે ક્યાંજ હોતા ?
તે ભેદ કથો મોરા ભાઈજી. ૨
- કેજરે ભાઈ ! તે વેળા તમે આજજ બણો;
તે સતીયુંને પરતાપેજી. ૩
- કેજરે ભાઈ ! જે કહો તે હમે આજજ માને;
જો ફરમાવો શો શિર ચઢાવુંજી. ૪
- કેજરે ભાઈ ! કામ કોધ અહંકારજ મેલ્યા;
કહોતો કેઈ શું વાત ન કીજેજી. ૫
- કેજરે ભાઈ ! આશણ દીઓ હવે આશ તમારી;
ગોર કપીર દીનકી હિંચાળીજી. ૬
- કેજરે ભાઈ ! જુગા જુગકા અખ્ ભારજ ટાળો;
તો મેળા બીબીયોં કાજ હોવેજી. ૭
- કેજરે ભાઈ ! જોત વિનાં કછુ આનંદ ના હોવે;
ખાલી ભાંડે કામ ન સીજેજી. ૮
- કેજરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈકી વિનંતી અચેશી;
હવે ચિત્ત રાખો મોરા ભાઈજી. ૯
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૦ વીશમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા.

- કેહરે બાઈ ! સુનો જ્ઞાન અખ ચિત્તજ ધરના;
અને દુઆ સુનંત સખ સંવારોહ. ૧
- કેહરે બાઈ ! દુઆ સુનંત જખ તમકું આવે;
તખ ઘટમાં જોત હોવેહ. ૨
- કેહરે બાઈ ! ઘટકી જોત જખ દિલમાં આવે;
તખતાલી બોહોંતેર કોઠે લાગેહ. ૩
- કેહરે બાઈ ! તાલી આવે ત્યારે તાલાજ ખુલે;
તખ અનાજ કોઈ પેટલર નાં ખાવેહ. ૪
- કેહરે બાઈ ! જંતર તખ જોર કરેગા;
તખ અજંખા જપ ઉઠેગાહ. ૫
- કેહરે બાઈ ! આપ ધરમે બોહોત દ્રષ્ટિ પોહોંચી;
તખ હમ્ તુમ વલી ભેળા હોવેહ. ૬
- કેહરે બાઈ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ હવે વિલંબ ના કીજે;
હાથે રાંધીનેજ ખાજે. ૭

સંપૂર્ણ.

જ્ઞાન ૨૧ એકવીસમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચ્યા.

- કેજરે ભાઈ ! દુઆ સુન્નતકા હમ્ બેદનાં બણે;
તમ્ આપ હમ્ કુ શિખાવેજ. ૧
- કેજરે ભાઈ ! ખાણા પીણા હમ્ હાથું પકાવેં;
અબ દાસીશું કામ ન લેણાજ. ૨
- કેજરે ભાઈ ! તમે કહો તે ધંધોજ કરેં;
ભાંત ભાંતકા ગુલ શીવેંજ. ૩
- કેજરે ભાઈ ! ઉમ્ ધંધેમે લેકર ખાનાજ ખાવેં;
ચોર પેટકુ પાટા લી દેવેંજ. ૪
- કેજરે ભાઈ ! જિસ્ ખાતુંમે અલ્લાહ નખી રાજ;
ઉસ્મે મારગ સોહેલા પાવેંજ. ૫
- કેજરે ભાઈ ! અપણે નાના દાદાકિપર કશણીજ ખીતી;
અપણે ઉસસે મોટેરા નાંહીજ. ૬
- કેજરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈકી વિન્નતી શુણે;
હમ્તો શાહોજ કે હાટ બેચાણાજ. ૭
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૨ બાવીસમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા.

- કેજરે બાઈ ! વિન્નતી તમારી હમ્ ચિત્તમાંજ રાખું;
તો ચિત્ત મન એક પીછાણેજ. ૧
- કેજરે બાઈ ! શિર દીધું ત્યારે કેવોજ ભય છે ?
તે ભયને તમે મેલી દેજે. ૨
- કેજરે બાઈ ! સત્પંથ સેવ્યામાં ભય છે કેવો ?
સત્પંથ શું રાખો સેવાજ. ૩
- કેજરે બાઈ ! જીકર ફીકર પેહેલાં ચિત્તમાંજ રાખો;
તો દુઆ શુન્નત શિર લેજેજ. ૪
- કેજરે બાઈ ! દુઆ શુન્નત મન્સાઅલીકી કહિયે;
જિસ્કે જાપશેં ખરકત આવેજ. ૫
- કેજરે બાઈ ! ખરકત આવે ત્યારે સખ કુચ્છ પાવે;
તો ઇમાન ભી સાબિત રહેવેજ. ૬
- કેજરે બાઈ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ કેટલું સમ્બાવું;
તમે થોડામાંહેથી થોડું લેજેજ. ૭
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૩ ત્રેવીસમું.

—❖—
શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

- કેજરે બાઈ ! ક્ષોભ કારણ બહુ દુઃખ દોહલા;
પેહેતું આશણ હૂધજ નેધએ જ. ૧
- કેજરે બાઈ ! હૂધ આચરણ તે તમેજ થાઓ;
તો હમ્કુ ભી હૂધ સોહાવેજ. ૨
- કેજરે બાઈ ! મેરમનો શું કામજ દીશે;
જે દયા કરો મોરા ભાઈજ, ૩
- કેજરે બાઈ ! જગ્યા મગ્યા પેહેલીજ માટીજ નેધએ;
સોહીમાટી મેરી કાયાજ જાણેજ. ૪
- કેજરે બાઈ ! મેરણ એક તિલ હમ્કુ ચખાવો;
દુભ કાએકો મેરમ ચાહિયેજ. ૫
- રેજ ભાઈ ! ત્રથગોલો જ્યારે આવી તરેહ મળે;
પછે કયશા વલોણા વલોવેજ. ૬
- કેજરે બાઈ ! બાઈ બુઢાઈ છોટેરી આંખે;
અને અપના જવને સમ્મલવેજ. ૭

સંપુરણ.

—:—

જ્ઞાન ૨૪ ચોવીસમું.

—૧૭૭૬—

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

- કેજરે બાઈ ! સમૂજવણું બહુ મુશ્કિલ જાણો;
એવા સમૂજે તો સારા સંસારજી. ૧
- કેજરે બાઈ ! ઔટ કોડ બ્રહ્માએ તપ્ સાધ્યા;
તોએ મેરમઉન્ હાથનાં આયાજી. ૨
- કેજરે બાઈ ! નવખંડ પૃથ્વી સક્ષામજ કીધા;
તોએ મેરમ કિન્ને નાં દીધાજી. ૩
- કેજરે બાઈ ! અઢાર ભાર વનસ્પતિ પાન પાન સોધ્યા;
તોલી મેરમ હાથુનાં આયાજી. ૪
- કેજરે બાઈ ! સાત સાહેરમાં જકર સોધ્યા;
તોએ મેરમ નાંહી પાયજી. ૫
- કેજરે બાઈ ! ત્રય ગોલોલી તખ હાથુજ આવે;
જખ સાચા મેરમ હાથ લાગેજી. ૬
- કેજરે બાઈ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ સાંભળો બેના;
આતો મેરમ મલશે દોહલાજી. ૭

સંપૂર્ણ.

જ્ઞાન રત્ન પચીસમું.

—૧૭૭૬—

શ્રી બાધ બુઢાધ વાચા.

- કેજરે ભાધ ! નવખંડ પૃથ્વી તો નારાયણ ખૂજે;
ઉંવાંસે રસ હમકું દેણાજી. ૧
- કેજરે ભાધ ! ઔટ કોડ બ્રહ્મા હમ્ તુમકું જણે;
ઓર કાહેકું હુઢણ જવેંજી. ૨
- કેજરે ભાધ ! અઢાર ભાર વનસ્પતિ તેરે હાથકે નીચે;
પાંત પાંત હે તેરા મુખજી. ૩
- કેજરે ભાધ ! સાત સાહેર તેરી કાયાજ ભણિયે;
હમ્ ઉંવાંસે મેરમ માંગેજી. ૪
- કેજરે ભાધ ! બાધ બુઢાધ તુમે કિત્તાક કેહેવે;
તુમ દયા કરોને દિવાનજી. ૫

સંપુરણ.

જ્ઞાન રહ છવીસમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા.

કેળરે બાઈ! દીવાન હાકમતો અલ્લાહકું કહિયે;
જિસ્કી કુદરત સખ પસારીલ.

૧

કેળરે બાઈ! સખકુચ્છ ચેહ મેરી કાયામે કીના;
સો હમતો હૈ ગરીબ નિઝારીલ.

૨

કેળરે બાઈ! હમ તુમ દોનું એકજ હીંગે;
પણ શબ્દ રૂપજ ન્યારાલ.

૩

કેળરે બાઈ! શબ્દ દેવે તબ બુદ્ધજ આવે;
સો કાચે પાઈએ બુદ્ધ નાંહીલ.

૪

કેળરે બાઈ! કાચે પાઈએ જે કોઈ બુદ્ધજ રાખે;
સોતો ફિર ફિર અંતાર લેવેલ.

૫

કેળરે બાઈ! અંતાર સિઆતો જન્મ ગમાયા;
તો કહાંસે મુકિત માંગેલ.

૬

કેળરે બાઈ! ભણે ગોર ઇમામશાહ શાંભલો ખહેના;
સમજ વિના શુદ્ધ નહિ પાવેલ.

૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૭ સત્તાવીશમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

- કેજરે ભાઈ ! ખોજ ખોજ હમ મારગ પાયા;
સો કાચા મારગ નહિ જાણુંજ. ૧
- કેજરે ભાઈ ! અંતાર હમારા ઇસ્ ધરમાં આયા;
તખ સંદલ સૂરાણુ સંવાર્યાજ. ૨
- કેજરે ભાઈ ! અન્નતકા ઘણી મેરા બાપજ કહિયે;
જિસ્કુ સરવે સૂજના હોતીજ. ૩
- કેજરે ભાઈ ! જિસ્કી શરણાગત્ સખકોઈ રેહેવે;
ઉન્કી યુકિત ન્યારી જાણોજ. ૪
- કેજરે ભાઈ ! ઉન્કે મુખશે હમ યુંહી સૂન્યા;
કે હમશે મોટેરા ભી હોવેજ. ૫
- કેજરે ભાઈ ! એસા શબ્દ હમ્ બાવાકા શુનિયા;
તખહી હમ્ તુમ્કું કેહવેજ. ૬
- કેજરે ભાઈ ! ભણે બાઈ બુઢાઈ સુણો મોરે મોટા;
ચેહી ભેદકી શુદ્ધ હમ પાઠજ. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૮ અઠાવીસમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેળરે બાઇ ! ભેદ પાયા સો હમ્કુ બતાઓ;

હમ્લી શુદ્ધ કછુ પામેલ.

૧

કેળરે બાઇ ! શુદ્ધ આવે તબ બુદ્ધલી આવે;

હમ્હે નાનેરા તેરા ભાઇ.

૨

કેળરે બાઇ ! અન્નતકા ધણી તેતો મોટરા કહિયે;

નિરકી શાખ નવખંડ માંહીલ.

૩

કેળરે બાઇ ! ઉન્કે મુખથી બાતાં જો મુનિયાં;

ઉસ્કી હમ્કુ ખબર કછુ નાહીલ.

૪

કેળરે બાઇ ! ખબર મીલે તો ઉસ શબ્દ પર ચલના;

તબ હી મેલા દિનકા પાવેલ.

૫

કેળરે બાઇ ! દિનકા મારગ ચેહીજ કહિયે;

શબ્દ શુણિયે અપ્ને કાનલ.

૬

કેળરે બાઇ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ હમ્કુ શંભલાવો;

તો મોક્ષ મારગ હમ્લી પાવેલ.

૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૨૯ ઓગણત્રીસમું.

શ્રી બાઇ બુઢાઈ વાચા.

- કેજરે ભાઇ ! મોક્ષ મારગકી સુનોરે બાતાં;
હમ્મે પૂંછો ભલે ચેહી ધાતાંજ. ૧
- કેજરે ભાઇ ! સોને રૂપેકા હે વેઢ તુમ્ હાથે;
ઔર ત્રુઆ કડિયા ખિરાજેજ. ૨
- કેજરે ભાઇ ! ત્રુઆ કડિયાકી શુદ્ધજ હોવે;
તો હમ્લી સોનેકા મૂલ પાવેજ. ૩
- કેજરે ભાઇ ! જિસ વખત બાપે જમા સમાર્યા;
તખ હમ્ હજુરીમાં બેઠાજ. ૪
- કેજરે ભાઇ ! સેહેદ શાકર જખ હમે મૂખમાંહી દીતી;
તખ બાવા વચન ચેહી બોલ્યાજ. ૫
- કેજરે ભાઇ ! જગતી જેત સખ તુજકુહી દીની;
ચેહી બાવાકે મુખશે શુનિયાજ. ૬
- કેજરે ભાઇ ! નવખંડ માંહે તમને બ્રહ્માજ કહિયે;
અયેશા શખ્દ હમ્ને પાયાજ. ૭
- કેજરે ભાઇ ! બાઇ બુઢાઇ સાચી વાતજ કહેવે;
છેડા તુહારા તખ્હીશે પકડયાજ. ૮
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૦ ત્રીશમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

- કેજરે બાઈ ! તેનો છેડો પકડો જોણે નવખંડ સર્જ્યા;
અને સર્જ્યા તે સંસાર સારાજી. ૧
- કેજરે બાઈ ! આદિ બ્રહ્મા તે તો સાચાજ જાણો;
જિસ્થી ચારે વેદ પ્રકાશ્યાજી. ૨
- કેજરે બાઈ ! બાપની વાતું જે ચિત્તમાંહી ધરશેા;
તો તમ્કું ભાઈ નહિ બોલાવેજી. ૩
- કેજરે બાઈ ! માતા દેવે તમ્કું તમારે ભાઈજ દેવે;
દેવે સો માન બોહોતેરાજી. ૪
- કેજરે બાઈ ! અમારી પાસે તો ખાવા પીવા નાહી;
અને નાંહી ભુમ્તી જમાતજી. ૫
- કેજરે બાઈ ! ખાવા પીવાની હમને ઓશિયાળી;
હમ્શું બોહોત નહિ કછુ હોવેજી. ૬
- કેજરે બાઈ ! ગુરૂ ઈમામશાહકી શુણો વાણી;
એસા ભૂખ્યા હે પેટ અપારીજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૧ એકત્રીસમું.

—:૦:—

શ્રી બાઈ બુદાઈ વાચા.

- કેજરે ભાઈ ! ભૂખ્યા તૃપ્યાકુ બુદા રોટીજ દેવે;
ઓર માનતો બ્રહ્માજ હાથુંજ. ૧
- કેજરે ભાઈ ! જુમ્લી જમાત સર્વ બુદાકા કહિયે;
ઓર ધન માલહે સખ્ તેરાજ. ૨
- કેજરે ભાઈ ! મેરા માલ હે સો તેરી સાત પેઠી આવે;
ભલે ખાચે હમ્કું હે ઉઠણાજ. ૩
- કેજરે ભાઈ ! તેરી ફકીરી સો હમ્હી કપૂલી;
કપૂલીગે કાજ મુઠ્ઠાં પાસેજ. ૪
- કેજરે ભાઈ ! દિનકા સોદા સો ખંડા કરી ધાર;
જો કાહેર હોયેસો નકે જવેજ. ૫
- કેજરે ભાઈ ! હિરામોતીકી અખ ગાંડી કીની;
જિસ્મે મોક્ષ માર્ગ સખ કીનાંજ. ૬
- કેજરે ભાઈ ! ભણે બાઈ બુદાઈ ઉમ્મત નખીકી;
અખ છેડા મેરે શિરપર વાશોજ. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ઉર બત્રીસમું.

—(૦)—

શ્રીસદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા.

- કેળરે બાઈ ! ઉમ્મત નબીકી સારા સંસાર બાણો;
તું પીર પેગામ્બર શુદ્ધતાનલ. ૧
- કેળરે બાઈ ! સખ નબીયુંમેં હે મહમ્મદ શિરદાર;
જિસ્પે કુર્આન ઇર્ફાન આયાલ. ૨
- કેળરે બાઈ ! અખ કરલો જીવકી મુકિતકી ખાતાં;
અખ દૂલ ખાતાં નવ કીજેલ. ૩
- કેળરે બાઈ ! દુલ ખાતાં માંહે ભેદ ન આવે;
કરો અખતો ભેદકી ખાતાંલ. ૪
- કેળરે બાઈ ? નહિ ઠામ નહિ ઘર હે હ મારા;
અને નાંહી કાંઈ તકિયાજ કીનાલ. ૫
- કેળરે બાઈ ! હાજર બેગશું હમ અરજજ કીનાં;
ઓર દુઆ સુન્નત ભેદ લીનાલ. ૬
- કેળરે બાઈ ! હાજર બેગશું જઈ કુમ્લજલ થપાવો;
પીછે થપાવો હમારે હાથેલ. ૭
- કેળરે બાઈ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ ઇમાનજ રાખો;
નહિકાં દિન દુનિયાં બેથી જશો. ૮
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૩ તેત્રોસમુ'

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

- કેજીરે ભાઈ ! દિન દુનિયાંશું જખ હમ્ જવેં;
તખ ખંધન તુમારા કયું રેહવેજી. ૧
- કેજીરે ભાઈ ! હાજરબેગ આગલ હમ્ કિશ વખત જવેં;
સોહી જનેકા વખત ફર્માવોજી. ૨
- કેજીરે ભાઈ ! સોહીવખત હમ્ ચિત્તમાંહે રાખેં;
ઐર ડામ ઠેકાણા બતાવોજી. ૩
- કેજીરે ભાઈ ! કોનસા ડામ ને કોન ડિકાના;
સોહી ભેદ કહો મેરે ભાઈ. ૪
- કેજીરે ભાઈ ! જોત જુગત હમતો કબુઅ ન દેખી;
ઐર નાંહી ખૂઝે ઉસ્કા ભેદજી ૫
- કેજીરે ભાઈ, તુહી બતાવો હમ્કો યેહ ભેદ;
તો જવેં હાજરબેગકે પાસેજી. ૬
- કેજીરે ભાઈ ! નહિ કછુ જને નહિ કછુ ખૂઝે;
સોકયું કર જવેં ઉન્કે આગેજી. ૭
- કેજીરે ભાઈ ! હાજરબેગકું કયું કર બુલાવેં ?
સોહી ભેદ બતાવો મોરા ભાઈજી. ૮
- કેજીરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈ ભણે જજ્માન તેરી;
હમ્કું શખ્દ શિખાવો મોરા પીરજી. ૯
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૪ ચોત્રોસમુઃ.

—૩૬—

શ્રી સગોર ખીર ધ્રુમશાહ વાચ્યા.

- કેજીરે ભાઈ ! શબ્દકે જજમાન સખ કોઈ હોવે;
પણ સાચા નખી સખકા પીરજ. ૧
- કેજીરે બાઈ ! અપ્ને ઘરમે જજમાની કેરી ?
અપ્ને અલીકે હેં ગુલામજ. ૨
- કેજીરે બાઈ ! હાજરબેગ તો અપ્ને દરવાજે રેહતા;
પણ દૈલત બાપે ઉન્કુ દીતીજ. ૩
- કેજીરે બાઈ ! ઉન્કુ શુદ્ધ સખ પિયુજ કેરી;
હમ્તો હેં બાલક સ્વરૂપજ. ૪
- કેજીરે બાઈ ! બાપકે બારણે બેઠકજ હોતી;
ત્યાં થાપના થાતી સારીજ. ૫
- કેજીરે બાઈ ! તમારે સસરે કે ઘેર કુરાન બોતેરા;
ઐર તસ્બી કુરાનકી બૂઝેંજ. ૬
- કેજીરે બાઈ ! હમારે ઘરમેંબી કુરાનજ બૂઝેં;
ઐર અવર કછુ નાંહી જાણેજ. ૭
- કેજીરે બાઈ ! સોહી બાતાં ને જહેર હોવે;
તો મુસ્તમાન નીકલકર મારેજ. ૮
- કેજીરે બાઈ ! ભણે ગોર ધ્રુમશાહ હમ્કુ હે બીક;
ઉસ કારણ થરથર કાપેંજ,
સંપુરણ.

જ્ઞાન ઉપ પાંત્રીસમું.

શ્રી બાઈ બુદાઈ વાચા.

કેજરે ભાઈ ! થરથર કાઢેકું મન ખોફજ રાખો;

હમ્ સખ ખૂઝે તમ્ બાતાં. ૧

કેજરે ભાઈ ! સત્પંથકી રાહ સાચીજ જાણુંજ;

ઇતના હમ્બી સમ્મે હેં સારજ. ૨

કેજરે ભાઈ ! બાપકે દેલેમેં કરેને પૂજ;

તો જે ચાહિયે સો હમહીં મંગાવેંજ. ૩

કેજરે ભાઈ ! ખાંડ ગ્રથ ઓર પાની ચાહિયે;

ઔર મેવા અનેક મંગાવેંજ. ૪

કેજરે ભાઈ ! એલચી જવંત્રી ઓર જયફલ ચાહિયે;

લવિંગ ઔર કુચ્છ સામાનજ. ૫

કેજરે ભાઈ ! કામણા વાસણ સારે મંગાવું;

જે મુખશે બોલો સોહી લાવુંજ. ૬

કેજરે ભાઈ ! હમ્માલ મનુરને પરદા મંગાવું;

લાકડાં લોઢાં કહો સોહીજ. ૭

કેજરે ભાઈ ! ઉંચ ખીચ હમ જકર લાવેં;

ઔર સખ કુચ્છ તુમકું દીયાજ. ૮

કેજીરે ભાઈ ! કિત્તે હજાર રૂપે નગદ્ દેવેં ?

ગુલામ ચાહિયે હનુરજી.

૯

કેજીરે ભાઈ ! હાજરબેગકું ને ઘોડા ચાહિએ ?

તો હમ દેવેં નેડ વેલાજી.

૧૦

કેજીરે ભાઈ ! કહો તો ઓલિયાસેં મેળા કરાવેં ?

ઓર કાજી પાદશાહકી મોહોરાંજી.

૧૧

કેજીરે ભાઈ ! સર્વે જમાતું તમ પાસેજ આવેં;

તમારી રાજ વિનાં કાંઈ નહિ હોવેજી.

૧૨

કેજીરે ભાઈ ! ને મેરી માયાસો તુમકું હલાલ;

તુમ છોડો સો હમ ખાવેંજી.

૧૩

કેજીરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈ એણીપેર બોલ્યા;

હમ તો રાજકું તેરે બંધાણાજી.

૧૪

સંપુરણ.

જ્ઞાન ઉકે છત્રીસમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા.

- કેજીરે બાઈ ! હમ શું બંધાણા તબ કચેસી માયા ?
માયાકા નહિહે રંગાલ. ૧
- કેજીરે બાઈ ! બીછાણા દીયાને મેવાજ લેણા;
તબ લેકર કયાસો કરનાલ. ૨
- કેજીરે બાઈ ! જીમે રાતે તમ આપ પખારો;
અને ધુપ દિવા રચના કરનાલ. ૩
- કેજીરે બાઈ ! કુમ્ભ જલકા જબ શબ્દજ લેના;
પીછું હમ તુમ્કો શબ્દજ કહેનાલ. ૪
- કેજીરે બાઈ ! બોહોત કેહેણેસે કછુ કામજ નાંહી;
હમ ઓર હાજરબેગ સિધાવેંલ. ૫
- કેજીરે બાઈ ! તમારે કાજ હમ ઇત્ના દિન રેહેવે;
પીછે હમકું હુકમ સર રેહેણાલ. ૬
- કેજીરે બાઈ ! જીગત દેખી તુમ મુક્તશું રેહના;
કાયા કાલે ચલ જશેલ. ૭
- કેજીરે બાઈ ! તેરી માયા લેઇ હમ જો ખાવે;
તો ધર્તિ આકાશ બિચ કયું રેહેવેંલ. ૮

કેજરે બાધ ! તેરા મેરા ખેલ જખ જહિર હોયગા;
તખ સમુદ્ર છલેગા પાણીજ. ૯

કેજરે બાધ ! છાની બાતાં જખ જહર હોયગી;
તખ મચ્છશિર નેર એક આવેજ. ૧૦

કેજરે બાધ ! જિત્તા મચ્છ જહર ને હોવે;
તિત્તા તે જહર ને દેખેજ. ૧૧

કેજરે બાધ ! સાહેર ભરિયા શો કોઇ કોઇ પીવે;
ને પીવે સો પાકજ હોવેજ. ૧૨

કેજરે બાધ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ હમ સ્વર્ગ જએગે;
સો તમકું કહુ સાચી બાતજ. ૧૩

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૭ સાડત્રીસમું.

—:૦:—

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

- કેળરે ભાઈ ! સાચી ખાતાં તે તો સાચીજ કહિયે;
સાચા બિના સ્વર્ગ નાં પામેજ. ૧
- કેળરે ભાઈ ! જુમેરાતકું જો હમ ડેલે બિચ જાવેં;
સો એકલી કે લોડિયાં સાથજ. ૨
- કેળરે ભાઈ ! એકલી તે આધી રાતકુંજ આવેં;
સો હાજર બેગકું કેહ છોડોજ. ૩
- કેળરે ભાઈ ! મેવા દુઆ કોન લેકર આયગા ?
સો તુમ કહો ઉસ્કા બેદજ. ૪
- કેળરે ભાઈ ! બીબી રાતકું ચલ કર આઈ;
સો આઈ પિયરીયે દ્વારજ. ૫
- કેળરે ભાઈ ! આગળ આવી ગુરૂ ઇમામશાહ બેડા;
હાજરબેગ દરવાજે બહારજ. ૬
- કેળરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈ એવી વિન્નતી બોલે;
ખરદ પાલો ગુરૂ સાચાજ. ૭

સંપુરણ.

—:૦:—

જ્ઞાન ૩૮ આંડરીસમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ધમામશાહ વાચ્યા.

- કેજીરે બાધ ! બિરદ તેરા ખુદા કબુલ સો કરે;
અબ કરો અયેસી તૈયારીજી. ૧
- કેજીરે બાધ ? બિરદ પાલી સત્ય ધર્મમાં આવી;
હાજર બેગ હુવા હનુરજી. ૨
- કેજીરે બાધ ! ઘટ્ટ પુજીને પાટ પુજ દેખાડી;
કુંભજલ વરત દેખાડયાજી. ૩
- કેજીરે બાધ ! બાધ બુઢાધકે દ્રષ્ટે ખોટજ આવી;
ચેહતો કુરાન બીચ નાંહીજી. ૪
- કેજીરે બાધ ! હમ આગું તુમ્કુ કિત્તાજ કહ્યા;
ચેહતો ચોર મારગ કછુ જનોજી. ૫
- કેજીરે બાધ ! સત્ય મારગ જે સત્ય શું રાખો;
તો અમારે ઘેર તુમ આવોજી. ૬
- કેજીરે બાધ ! ભણે ગોર ધમામશાહ શુંણો મેરી બેની;
અમારા મારગ તમે દેખ્યાજી. ૭
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૩૯ ઓગણ્યાલીસમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા,

- કેજીરે ભાઈ ! અયેશા મારગ હમ કલુએ નાં દેખ્યા;
નહિ શિખ્યા ઓર શુનિયાજી. ૧
- કેજીરે ભાઈ ! બાપ આપણો તે શાહને સેવતા;
એવા સત્પંથ સાચાજ જાણોજી. ૨
- કેજીરે ભાઈ ! તારે મારે હવે સલા માલેકી કહિયે;
પણ વચન શિરપર લહિયેજી. ૩
- કેજીરે ભાઈ ! વદ્ધ થાચ્યાને પાટજ માંડયા;
અને કુંભજલ અમે લીનાજી. ૪
- કેજીરે ભાઈ ! કુંભજલ વેદ પ્રમાણે સાચા;
પણ હાજરબેગ હાથે લીનાજી. ૫
- કેજીરે ભાઈ ! તમારે આગે હમ તો શિર ધરિયા;
પણ હમૂકુ દિદારજ દેજેજી. ૬
- કેજીરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈ એવી અરદાસ બોલ્યા;
તે પીઅરકે ધર માંહેજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૦ ચાલીસમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

- કેજીરે બાઈ ! પીઅર કે વરમાં ધરમ રચનાં;
તે પહેલી થાપના હાજરબેગ કર્તાઈ. ૧
- કેજીરે બાઈ ! ચેહ મુખી પિતાજીકે ધર્મકાજ કહિયે;
બાલક પીર સર્વે જાણેજી. ૨
- કેજીરે બાઈ ! ઉન્કે હાથમે અપ્ને બાલક ખેલે;
તાકે આગે છુપી કહાં જવેંજી. ૩
- કેજીરે બાઈ ! હાજરબેગ અસલ ગુલામ હમારા;
સો હમ્ ચીચા કર બોલેજી. ૪
- કેજીરે બાઈ ! બાપકા વચન હમ્કા અયેસા ને હે;
કે હાજરબેગકે સાથ ચલનાંજી. ૫
- કેજીરે બાઈ ! પેહેલી થાપ હાજર બેગ કરેગા;
હમ્ તુમ્ જ નુર પીવેંજી. ૬
- કેજીરે બાઈ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ શાંભડો ખહેનાં;
કાયા કાલે ચલકર જવેજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૧ એકતાલીસમું.

શ્રી બાઈ બુદાઈ વાચા.

- કેજીરે ભાઈ ! કાલે કાયા ચલકર જશે;
પણ સંપુરણ બચન અમ્મર નાંહીજી ? ૧
- કેજીરે ભાઈ ! જો કર્માવો સો હમ્ શિર ચડાવે;
હાજરબેગ બુદ્ધા પિછાણેજી. ૨
- કેજીરે ભાઈ ! પેહેલી થાપનાં હાજરબેગજ દેવે;
હમ્ હાથું કર કર લેવેંજી. ૩
- કેજીરે ભાઈ ! વાચાકા ભણિયા તમારે જો રેહેવેં;
તો હમ્ ચાલેં તમારી સાથેજી. ૪
- કેજીરે ભાઈ ! ચલકર તુમ આપ બેચોગે!
તોખી ઇમાન નહિ જવેજી. ૫
- કેજીરે ભાઈ ! હમ્ તમારી શરણેજ રેહેવેં;
હમારે તુમ હો બડેરે ભાઈજી. ૬
- કેજીરે ભાઈ ! અયેશા જ્ઞાન બાઈ બુદાઈ બોલ્યા;
હમ્કુ અમીરસ પાચોજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૨ બેંતાલીશમું.

— ❧ —
શ્રી હાજરબેગ વાચા.

- કેજરે બેટી ! શુણો વેણ હમારા ચિત્ત રાખો;
અબ બાવાતો હે નાના રૂપજ. ૧
- કેજરે બેટી ! હમ્ બુઢા બોહોત દિનજ હુવા;
તમારે ધરમે જોખન સ્વરૂપજ. ૨
- કેજરે બેટી ! ભાઇ બેન જ્યાં તમે સ્વર્ગે બેશો;
ત્યાંભી હમ્ તુમારા ગુલામજ. ૩
- કેજરે બેટી ! જિન્નતી મેવા તુમારે હમ્કુ દેના;
હમ્હેં તુમારા ગુલામજ. ૪
- કેજરે બેટી ! કિત્તે અવ્તાર હમ્ ગુલામીમે આયા;
અબ્ અમ્મર હોવેં તમ હાથુજ. ૫
- કેજરે બેટી ! જિન્ને જાણ્યા ઉન્ને મારગ પાયા;
બિન્ જાણે મારગ ન પાવેજ. ૬
- કેજરે બેટી ! મારમ પાયા સો ઉસ્ને છુપાયા;
ગુરૂ વચને મારગ સૂઝેજ, ૭
- કેજરે બેટી ! ગુરૂ પ્રતાપે હાજરબેગ બોલ્યા;
તે બાઈ બુઢાઈ કે પાઉંજ. ૮
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૩ તેંતાલીશમું.

— ૧૭૭૬ —

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે બાવા ! હમ્તો આયા લાઈકે સંગાતે;
તુમ્ તો હો બુઢાપણ માહેજી. ૧

કેજીરે બાવા ! બાવા કે દરવાજે દરવાની કર્તા;
તો તુમ્કુ સર્વે કુચ્છ સૂજેજી. ૨

કેજીરે બાવા ! અબ્ હમ્કુ ધરમજ આપો;
કે સત્પંથકા મારગ હમ્ પાવેંજી. ૩

કેજીરે બાવા ! જિન્નતી મેવા હાજરબેગ માંગે;
પણ હમ્તો હેં ગુનેહગારજી. ૪

કેજીરે બાવા ! બાપકે પ્રતાપે બાઈ બુઢાઈ બોલ્યા;
શરણાગત્ સાહેબ પાયાજી.

સંપુરણ.

— ૦ —

જ્ઞાન ૪૪ ચૌવાલીશમું.

—:—

શ્રી બાઈ બુદાઈ વાચ્યા.

કેજરે ભાઈ ! તમારી પાસેથી નિરાશ કરિયા;
તમે હમને બેદમાં કહ્યાજી.

૧

કેજરે ભાઈ ! ઘેર જઈને રોવાને લાગ્યા;
કંઈ કામમાં મનુ નવ રહ્યાજી.

૨

કેજરે ભાઈ ! બેલી થઈ મારી દાસી બેનડી;
જેનું નામ મરિયમ બણેજી.

૩

કેજરે ભાઈ ! મને રોતી જોઈ મારી પાસેજ આવી;
હમને વાત દિલાશાની કેહવેજી.

૪

કેજરે ભાઈ ! કારણ રોવાનું ઘણું ઘણું પૂંછે;
હમે તે શું ધ્યાન નાં દીધુંજી.

૫

કેજરે ભાઈ ! છેવટે હમે ઘણા ગલરાયા;
ત્યારે મરિયમ બેનડી બોલાવીજી.

૬

કેજરે ભાઈ ! તમોએ હમને મુરિદ ન કરિયા;
ને ગવાહી સત્પંથની માંગીજી.

૭

કેજરે ભાઈ ! હમે બહુયું હમને ત્રીશકાર કરિયા;
તે વાતું સર્વે પૂરી કીધીજી.

૮

કેજરે ભાઈ ! મરિયમ બેની મારી ખુશી થઈ બોલી;
તમ ભાગ્યવડા કરી બણેજી.

- કેજરે ભાઈ ! હમો મરિયમપર કોધે ભરાણા;
એવે કારણીયે એમ બોલ્યાજી. ૧૦
- કેજરે ભાઈ ! મરિયમ બેની એમજ બોલી;
તમે શુણોને શિરતાજીજી. ૧૧
- કેજરે ભાઈ ! ભાઈયે તમારે માર્ગ દેખાડ્યા;
જે સત્પંથની રીત કહીયેજી. ૧૨
- કેજરે ભાઈ ! મુખી ગવાહી તમારીજ દેશે;
જે બુઢાઈ બાઈ સત્પંથી જણોજી. ૧૨
- કેજરે ભાઈ ! મુખી હાજરબેગ આગત કાંકણ ભરાવો;
તે શાક્ષીએ પીર પાસે જઓજી. ૧૪
- કેજરે ભાઈ ! સત્પંથી વિના પીર હાથ નાં ઝાલે;
તેથી ગવાહી સત્પની માંગેજી. ૧૫
- કેજરે ભાઈ ! મરિયમ બેની કહે હું સત્પંથી;
મુખી શાક્ષીએ સુરીદ મુને કીધીજી. ૧૬
- કેજરે ભાઈ ! તેરે વાતમે તમનેજ કીધી;
બીબી ચિંતા તે જીવની કરજેજી. ૧૭
- કેજરે ભાઈ ! એ વાતું શુણી હમો મુખી પાસે ગયા;
ત્યાં નિમકાંકણ હમે લીધાજી. ૧૮
- કેજરે ભાઈ ! કહે બાઈ બુઢાઈ હવે છોડો શિશ્પરવાશો;
હમે સત્પંથનો સાક્ષી લાવ્યાજી. ૧૯
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૫ પિરતાલીસમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા.

- કેજરે બાઈ ! પાઉં હાથ હમારે રાખો;
તો ધરમ સારા હોવેજી. ૧
- કેજરે બાઈ ! પોષ માસે હમે બાહેર જશું;
હવે કાંકણ બંધાવેજી. ૨
- કેજરે બાઈ ! ધરમ પુજ તો તમને જોઈએ;
તે તમે લીઓ આપ શંભાળીજી. ૩
- કેજરે બાઈ ! બેઠે બેઠે આપણો જન્મ એમજ જશે;
તેઓ દરિયા લખ્યો નહિ જશેજી. ૪
- કેજરે બાઈ ! આશણપૂરી તમે પૂજન રાખો;
અમે શાહો દરગાએ જશુંજી. ૫
- કેજરે બાઈ ! ધરમમારગ બહુ છે દોહલા;
તે શિર દેધને તમે સેવોજી. ૬
- કેજરે બાઈ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ પછે કનિયાજ થાશે;
ત્યારે રખે તમને દુઃખ લાગેજી ! ૭
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૬ છેંતાલીસમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

- કેજરે ભાઈ ! શિર દિધું ત્યારે દુઃખ શું ધરવું;
અમે રેહશું આપણે દ્વારજી. ૧
- કેજરે ભાઈ ! શાહોજીને દ્વારે તમેજ જશો;
ત્યાંથી વહેલેરા વીરા તમે વળજેજી. ૨
- કેજરે ભાઈ ! ધરમ સાચા ને મારમ સાચા;
તમે અમ્ને ન મેલો મોરા ભાઈજી. ૩
- કેજરે ભાઈ ! એવા કોણ જે તમ્શું વઢે;
હજી તમ્ પ્રતાપે જોરજ રાખુંજી. ૪
- કેજરે ભાઈ ! હાકિમ હોય ને દિવાન જે કાહયે;
કાજી મુક્તિ અમ્ ઘેરજી. ૫
- કેજરે ભાઈ ! સરવે પોતાને ઘેર મોટાજ કહિયે;
પણ કોઈ કેતું નામ ન લેવેજી. ૬
- કેજરે ભાઈ ! ભણે બાઈ બુઢાઈ અદાશ એવી;
અમે છૈયેં ગરીબ તુમારીજી. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૭ સુડતાલીસમું.

—:૦:—

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા.

- કેજીરે બાઈ ! અમે ગરીબ કેની સાથે ન બોલીએ;
અને વઢયાનું શું છે કામજી. ૧
- કેજીરે બાઈ ! હાકમ દિવાન સરવે તમકુજ સોહીયે;
અમારે કાજી શું છે શું કામજી ? ૨
- કેજીરે બાઈ ! ધરમ લેવું તો કાજીનું શું કામ ?
શું કરે હાકમ ને દિવાનજી ? ૩
- કેજીરે બાઈ ! ધરમની વાતુ માંહે આકજી થાવું;
જેર દેખાડે તે ધર્મ કેવાજી ? ૪
- કેજીરે બાઈ ! રસુલ નાના કેવા આકજી થયા ?
બીબી ફાત્માહ ગયા કઠિયારી ઘેરજી. ૫
- કેજીરે બાઈ ! રસુલ સરીખા કેઈ જોરાવર નાહિ;
સખ નબિયોંકા હે સરદારજી. ૬
- કેજીરે બાઈ ! સૈયદ ઇમામશાહ એવી વાણીજ બોલ્યા;
હમ્તો આકશેંબી હયે હીંણાજી. ૭
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૪૮ અડતાલીસમું.

શ્રી બાધ બુઢાઈ વાચા.

- કેજીરે ભાઈ ! ખાક થયા ત્યારે કાંઈ નવ જાણીએ;
તો સૌ કોઈ ભલેં હીણા કહેવેજી. ૧
- કેજીરે ભાઈ ! જેના પેટથી તું કુંવર જનમ્યો;
માતા આરિક ખાતું ન બોલ્યાજી. ૨
- કેજીરે ભાઈ ! ખાક થાવું તે ધરમને કાજે;
પણ પોતાનો ગરાશ કેમ મેલોજી ? ૩
- કેજીરે ભાઈ ! આપણા નાના તો બાલક હતા;
તેનું નાંહી ગરાસ ને ગામજી. ૪
- કેજીરે ભાઈ ! નાનપણે માંબાપ મરી ગયા;
તારે તો ખાક થઈને બેઠાજી. ૫
- કેજીરે ભાઈ ! મોટા હતા પ્યગમૂબર કે લાવ્યા;
તાશું આપણા નાહિં ચાલેજી. ૬
- કેજીરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈ તમશું અર્દાશ બોલ્યા;
તમે ખાક થાઓ મોરા ભાઈજી. ૭

સંપૂર્ણ.

જ્ઞાન ૪૯ ઓગણપચાસમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

- કેજીરે બાઈ ! ન્યામત દોલત મેરે બાવા કેરી;
હમકું હે બોહોતેરી આઈજી. ૧
- કેજીરે બાઈ ! ઉસ વખત તું ગાલિયાં દેતી;
અબ તો ભલી હુઈ તું બેહનાજી. ૨
- કેજીરે બાઈ ! પાંચને વારો ને ચારને પાળો;
તો ખાકકા ભેદજ પાવોજી. ૩
- કેજીરે બાઈ ! ખાક થયા વિના હમ્ સાથે ન ચાલે;
તમારી મોટપ તમ પાસે રાખોજી. ૪
- કેજીરે બાઈ ! બાવીશમી તારીખે કાંકણ બંધાવો;
અને કોલ સદ્ગુરુકું આલોજી. ૫
- કેજીરે બાઈ ? કાંકણ બંધાવી તમે ભેદજ લેજો;
જેમ અજંપા જપજ આવેજી. ૬
- કેજીરે બાઈ ! નવખંડ પૃથ્વીમાં મરાશ અપણા;
ઉસ્મે કિત્તા અપણેજ આવેજી. ૭

કેજીરે બાઈ ! ઉમ્મર થોડી અપણા ગરાસ મોટેરા;
અપણે જહાં જવેં વહાં ખાવેંજી. ૮

કેજીરે બાઈ ! કાંકણ બાંધી હમ તૈયાર હાંવે;
તબસે યહાં હમ્ નહિ રૈયેંજી. ૯

કેજીરે બાઈ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ સાચીજ વાણી;
જે કુચ્છ કરણા હોય શો કરી લેજેજી. ૧૦

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૫૦ પચાસમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ ! નાંહી રહોગે હમ્ ઇત્તાબી જાણે;
હમ્લી ચલેંગે તેરે સાથજી. ૧

કેજીરે ભાઈ ! આજથી પાંચમે દિન કાંકણ બાંધજે;
જે ચહિયે સો હી તો મંગાવોજી. ૨

કેજીરે ભાઈ ! સત્તાવીસમી તારંગે રચના રચાવો;
મંડપ હેમ ઝરકા બંધાવોજી. ૩

- કેજીરે ભાઈ ! જેવી તરેહ સામી રચનાજ જોઈએ;
અને તેવા મંડપ રચાવોજ. ૪
- કેજીરે ભાઈ ! ચાર ચોકે ચાર પાઈયા મઢાવો;
ઉપર છત્ર સોનેકા જડાવોજ. ૫
- કેજીરે ભાઈ ! ચાર પક્ષાવોને પાંચ વક્ષાવો;
અને મંડપ રૂડા રચાવોજ. ૬
- કેજીરે ભાઈ ! મંડપ રચાવી ઘટ્ટ પાટજ સ્થાપો;
ઉસ ઠામે કાંકણજ બાંધોજ. ૭
- કેજીરે ભાઈ ! સોનાના ત્યાં કાંકણ બાંધો;
તો ગરીબમિસ્કીનભી પાવેજ. ૮
- કેજીરે ભાઈ ! માયાનું હવે હિરશજ મેલ્યું;
પણ મંડપ રૂડો રચાવોજ. ૯
- કેજીરે ભાઈ ! સાતે ઉંચમાં જેમ પુકારજ ચાલે;
અને ગરીબ શાવકાર ખાવેજ. ૧૦
- કેજીરે ભાઈ ! પાઈ બુઢાઈ અરદાસ કેહેવે;
તમે રંગ રૂડેરા રાખોજ. ૧૧

જ્ઞાન ૫૧ એકાવનમું.

—:—

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહ વાચ્યા.

- કેજીરે બાઈ ! રંગ તો ગુરૂ જ્ઞાને બંધાણા;
કાંકણનો રંગ રૂડો રાખોજી. ૧
- કેજીરે બાઈ ! મંડપ રચાવો ત્યાં બહુ રંગ થાપે;
માણસ લોક સૌ પરીવારજી. ૨
- કેજીરે બાઈ ! તમારા બાઈ સર્વે કુટુંબજ આવે;
ત્યારે ઘટપાટ કેમ થપાએજી ? ૩
- કેજીરે બાઈ ! તે કામે કેનું નામ ન લેવું;
જેનું નામ લેવાએ તે વળજેજી. ૪
- કેજીરે બાઈ ! ગુપ્ત ભેદ તે કેમ જાહેર કહેવાએ ?
તો કાંકણ કેમ બંધાએજી. ૫
- કેજીરે બાઈ ! કોઈનાં દેખતાં એતો નામનાં લેવાએ;
ત્યારે અજંપા જપ જપાએજી. ૬

કેજીરે બાઈ ! તમને તો બાઈ સર્વેજ નેઈએ;
અમને બાપની છમાસી નેઈએ. ૭

કેજીરે બાઈ ! નામ હોયગા ફીર ઠામ ઠિકાણા;
સોહી મંડપ રૂંડેરા કરનાજી. ૮

કેજીરે બાઈ ! ગોર ઇમામશાહે જ્ઞાનજ ભાંખ્યા;
તમે શુણો બાઈ બુઢાઈજી. ૯

સંપુરણ.

જ્ઞાન પર આવનમું.

—:૦:—

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચ્યા.

કેજીરે ભાઈ ! લીલા પીલા પરદા બંધાવો;
ઉજ્જલા કાલા રંગ સારજી. ૧

કેજીરે ભાઈ ! ચારે થંભે ચોક રૂપાના જડાવો;
તિસ્મે રંગ નેત લગાવોજી. ૨

કેજીરે ભાઈ ! મોટા ગોળા પાણીના ભરાવો;
ઉસ્મે સરખત્ બનાકર પિલાઓજી. ૩

કેજીરે ભાઈ! ઉંચા ચોખા ઉંચી દાલ મંગાવો;
અને ઉંચા ગ્રથ સારાજી. ૪

કેજીરે ભાઈ! રાંધવા કાજે મોટા મુનિવર તેડાવો;
પછી આવી અમે ઉભા રહિએજી. ૫

કેજીરે ભાઈ! જમવા ટાણે અઢારે ભાઈ તેડાવો;
જે સંસારતણો પરીવારજી. ૬

કેજીરે ભાઈ! મસીતતણા સરવે મુક્ષાં તેડાવો;
તેડાવો કાજી મહમ્મદ શાહ જણજી. ૭

કેજીરે ભાઈ ! ફાતેહા ખતમ સરવે જહેર કરો;
ભાઈ નામ તમારા ન લેનાજી. ૮

કેજીરે ભાઈ! તમારી પાસે સરવે માલ હમારા;
બાપની છમાસી કરનાજી. ૯

કેજીરે ભાઈ! બાઈ બુઢાઈ કબીરદીનકી બેટીજ બોલ્યા;
ભાઈકે રાજદ પર રહેણાજી. ૧૦

સંપુરણ.

જ્ઞાન પત્ર ત્રેપનમું.

—:૦:—

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

કેજરે બાધ ! ભાઈકા શબ્દ જો સાચા પિછાણો;
તો છમાસી હોયગી સારીજ. ૧

કેજરે બાધ ! સામાન સરવે આજઝ મેલો;
અમે કરીંગે પાસ બેઠેજ. ૨

કેજરે બાધ ! મંડપ કારણ સરવે સામાન મેલો;
તે તો મેલો આણીજ વડિયેજ. ૩

કેજરે બાધ ! આજશ કરશે તો નાંહિજ થાશે;
પછી દોશ માં દેશે કાંઈજ. ૪

કેજરે બાધ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ હમે દેલામાં બેશુ;
તમો કરો પોતાની શંભાળજ. ૫

સંપુરણ.

જ્ઞાન પ૪ ચોપનમું.

—:—

શ્રી ભાઈ બુદાઈ વાચા.

- કેજરે ભાઈ ! ડેલે બેશી તમે સંભાર કરશેા;
અને આવશે સર્વે કોઈજી. ૧
- કેજરે ભાઈ ! તમારે કરવું હોય તે કરી લેજો;
અમે આવશું સર્વે બીબીયું તેડીજી. ૨
- કેજરે ભાઈ ! સૈયદ બુખારી તમેજ તેડાવો;
નહિ આવે તેનું નામ કેહજોજી, ૩
- કેજરે ભાઈ ! મસીદ મુલ્લાં સરવે કાજીજી ભાવો;
અમે મહમ્મદશાહને કેહજીજી. ૪
- કેજરે ભાઈ ! બાકી રૈયતને કહી મેલજી;
કોઈ નાકારો નહિ કરશેજી. ૫
- કેજરે ભાઈ ! વેહતા થાજે કાંઈ વિસંભ નાં કરજો;
બાધા પછી કાંકણનું કામ કરજોજી. ૬
- કેજરે ભાઈ ! તમારો હકક તમે સંભારી લેજો;
પણ અમને દિદાર સહી દેજોજી. ૭

કેજીરે ભાઈ! કાંકણ ધરમ પૂરોજ દેવો;

આપણા આપનો શબ્દજ કેહજો.

૮

કેજીરે ભાઈ! ભણે બાઈ બુઢાઈ એવીજ વિન્નતી;

હવે શંભારીને ચિત્ત દેજો.

૯

સંપુરણ.

જ્ઞાન પપ પંચાવનમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઈ! ચિત્ત દેઈ અમે કાનજ દેશું;

ત્યારે તમે વિલંબ ન કરશો.

૧

કેજીરે બાઈ! સારી શંભાલી તમે પાકીદી રાખો;

હવે અમે તે ગામ સિધાવેં.

૨

કેજીરે બાઈ! કાંકણ ભર્યાનો હકક હવે અમનેજ આલો;

તો દિવા ધૂપની રચના કીજો.

૩

- કેજીરે બાઈ! ઉદ સુરાણુ લોખાન પેહેલા મંગાવો;
અને ગુલાબના પાણી છંટાવોજ. ૪
- કેજીરે બાઈ! પાટ પેહેલો ત્યાં પૂજને કાજે;
તે સદ્ગુરૂ પાસે મંગાવોજ. ૫
- કેજીરે બાઈ! આપના કાજે ફળ પુલ મંગાવો;
સાથે કેવડા ચંદન સુરાણુજ. ૬
- કેજીરે બાઈ! દુઆના કાજે પાણી અછતું મંગાવો;
અને કુવે પાકીદીએ જણાજ. ૭
- કેજીરે બાઈ! શુક્રત સાચી જે શોભતી લાવો;
અને પાન સોપારી મુખવાસજ. ૮
- કેજીરે બાઈ! ખીરખાડ પેહેલાં પ્રિતેજ લાવો;
તેમાં ચોખા સુગંધી આજ નાખોજ. ૯
- કેજીરે બાઈ! પુજને કાજે પાંચ પૈશાજ લાવો;
અને શ્રીફલ નારીયલ સારજ. ૧૦
- કેજીરે બાઈ! લણે ગુરૂ ઈમામશાહ સાચુંજ ખોલો.
તમે ચિત્તદેઈ કાન રાખોજ. ૧૧
- સંપુરણ.

જ્ઞાન પદ છપ્પનમું.

—:૦:—

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

- કેજીરે ભાઈ! કાન દીધે વામની શુદ્ધજ પોંતી;
તમે બહેલા થઈ કામ કરજોજી. ૧
- કેજીરે ભાઈ! ધન્ય ધન્ય માતપિતા માહારાજ કહિયે;
અને ધન્ય ધન્ય શાહો નિઝારીજી. ૨
- કેજીરે ભાઈ! ધન્ય ધન્ય જીમલી જમાતુંજ કહિયે;
ધન્ય ધન્ય સહગુરૂ સાચાજી. ૩
- કેજીરે ભાઈ! ધન્ય સતી દુપતિજ કહિયે;
જેણે દુનિયાનું દુઃખજ સહીયાજી. ૪
- કેજીરે ભાઈ! ધન ધન્ય પ્રાણવ માતા કુંતાજ કહિયે;
જેણે હિમાલે હાડ ગદ્દાયાજી. ૫
- કેજીરે ભાઈ! ધન્ય ધન્ય સતી સીતાજ કહિયે;
જેણે રાવણ દુઃખજ સહીયાજી.
- કેજીરે ભાઈ! ભણે બાઈ બુઢાઈ ગુનેગાર દાસી,
સતીયુનાં સત્ તમે રાખોજી. ૬

સંપુરણ.

—:૦:—

જ્ઞાન ૫૭ સત્તાવનમું.

— :૦:—

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

- કેજીરે બાઈ! સતીયોનાં સત્ય તે સાહેબ રાખે;
શિયળવંતિયોનાં શીળ રાખેજી. ૧
- કેજીરે બાઈ! ધરમ લાધ્યું ત્યારે ધરમસર ચાલો;
જ્યું દિવે કેરી જોત રાખોજી. ૨
- કેજીરે બાઈ! “હે જંદા” હમે તારી સાથેજ કહિયે;
પણ ટાણું નાં ચૂકો મોરી બાઈજી. ૩
- કેજીરે બાઈ! “ખદ્ વડિએ” ઉઠી દાતણ કરવું;
અને આશિષ ત્યારે ભણવીજી. ૪
- કેજીરે બાઈ! “અડધી રાતે” વઝીફે કાઢો;
તો ક્રિયા દુઆ સર્વે શિખોજી. ૫
- કેજીરે બાઈ! “સમી સાંજે” દુઆ નિફલ પડવી;
પર પુરૂષ શું જતન કરવુંજી. ૬
- કેજીરે બાઈ! “દુપેર વેલામાં” એકાન્ત રહેવું;

- કબરની આશિય ભગવીજી. ૭
- કેજીરે બાઈ ! અવીયું વાતો કેને જાહેર આપી ન દેવી;
જો હોય પોતાનો તે તમજી. ૮
- કેજીરે બાઈ ! ભણે ગોર ઈમામશાહ શાંભલો સતી;
સત્યથ ખાંડા કેરી ધારજી. ૯
- સંપુરણ.

—:૦:—

જ્ઞાન પટ અઠાવનમું.

—❦—

શ્રી બાઈ જુઢાઈ વાચા.

- કેજીરે ભાઈ ! બાપની વાતું તમે કેને ન દેતા;
અમને તમે દયા કોધીજી. ૧
- કેજીરે ભાઈ ! દયા કરી ત્યારે ભાવજી રાખો;
આખર તોહે મરણજી. ૨
- કેજીરે ભાઈ ! મુવા પિછે બી હિસાબજી દેણા;
સોદિન દરબારકે માંહીજી. ૩
- કેજીરે ભાઈ ! અજણ હતા ત્યારે કુરન પઢતા;
હમ્ શરિખા નહિ કોઈજી. ૪

- કેળરે ભાઈ ! મંત્ર એક શબ્દજ કહાચે;
તેમાં અવિચલ રાજજ લહિયે. ૫
- કેળરે ભાઈ ! ઇમાન વચન એક તિલ પીછાણે;
બિછુકા મંત્ર કિત્ના કહિયેજ. ૬
- કેળરે ભાઈ ! અખ્ તુમ્ ગુરુ ઓર ભાઈ હમારે;
અચ્ચેસી હે બાઈ બુઢાઈકી અર્દાસજ. ૭
- સંપુરણ.

—:૦:—

જ્ઞાન પદ ઓગણસાઠમું.

શ્રી સદગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

- કેળરે બાઈ ! ગુરુતો ગુરુકા જ્ઞાનજ કહિયે;
બાકી તો સરવે સંસારજ. ૧
- કેળરે બાઈ ! ગોર પીરકી આશા જ્ઞાન જ જાણો;
જિસ્મે સંતોષકા બેદ પીછાણોજ. ૨
- કેળરે બાઈ ! સુકર હે શો શાહકી રેહેમત;
જકર હે શો કાયાકા એહશાનજ. ૩
- કેળરે બાઈ ! આગલ મારગ દોહેલા જાણો;
બાદશાહ તુણે હાકુમ પીછાણો જ. ૪

કેજીરે ભાઈ ! ભાંગે ગોર ઇમામશાહ અમે દાસ તમારા;
તમને પાએ પરિયે તો સારાજી. ૫

સંપુરણ

—:૦:—

જ્ઞાન ૬૦ સાઠમું.

—જી—

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ ! પાઉં પડયા જ્યારે અમને શુદ્ધજ નહોતી;
અખ્ પાઉં પડો તો હમ્ નહિ રાજીજી. ૬

કેજીરે ભાઈ ! દીઠા દેવને જે કોઈ આંખ ઢાંકે;
તાકું પૂજ કયાં થકી આવેજી. ૨

કેજીરે ભાઈ ! હિન્દુ મુસલમાનકી ખાતાં પૂછું;
યેહ સંદેહ હમ્કુ કેહનાજી. ૩

કેજીરે ભાઈ ! રામકૃષ્ણ તે કોનજ કહિયે ?
તિસ્કા રાખદ પૂરા આલોજી. ૪

કેજીરે ભાઈ ! પથ્થર માટીમાં પૂજ છે કેવી ?
કહે બાઈ બુઢાઈ જવાપ દીયોજી. ૫

સંપુરણ.

—જી—

જ્ઞાન ૬૧ એકસઠમું.

—:—:—

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

- કેજીરે બાઈ ! પથ્થરકી મૂર્તિ કયા શિર બોલે;
જે માણસે ઘડીને બેશાડીજી. ૧
- કેજીરે બાઈ ! રામ કૃષ્ણકા જે નામજ લેવે;
સો તો પશ્ચિમ દિશે મનુષા વેષેજી. ૨
- કેજીરે બાઈ ! ઇનુને લેકર પથ્થર ઝાલ્યા;
તિન્ શિર ઇમાનજ લાવ્યાજી. ૩
- કેજીરે બાઈ ! પથ્થર આગલ લેકર નિશાના જે રાખે;
તો જાતે દિન પથ્થર હોકે રેહેવેજી. ૪
- કેજીરે બાઈ ! દિન દુનિયાકા ધણી પશ્ચિમે બેઠા;
સોહી નુર નર નિઝારીજી. ૫
- કેજીરે બાઈ ! મોક્ષ મુકિતકા માર્ગનાં પાવે;
અને પથ્થર શિર ભારજ સેહેવેજી. ૬
- કેજીરે બાઈ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ સાચુજ બોલ્યા;
રામકૃષ્ણ તોહે મઠ્ઠા અલીજી.

સંપુરણ.

—૧૭૭૭—

જ્ઞાન દર બાસઠમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

- કેજરે ભાઈ ! મન્તા અલીતો આપે દિનકા રાજ;
સો હિન્દુમે જકર કયું બેઠાજ ? ૧
- કેજરે ભાઈ ! રામકૃષ્ણ તો રાજજ કહિયે;
તાલ તખલ ઢાલકી બજવેજ. ૨
- કેજરે ભાઈ ! આગલ કયા આપણ હિન્દુજ હોતા; ?
કયેશી ખાતાં હે ભાઈ ખતાવોજ ? ૩
- કેજરે ભાઈ ! હિન્દુ હોકર આગમે જલાવે;
તિસ્મે આપણ કયું હોવેજ ? ૪
- કેજરે ભાઈ ! હિન્દુ જકર દેરાજ પૂજે;
મૂવે પીછે ભૂતજ હોવેજ. ૫
- કેજરે ભાઈ ! ખોટી પૂજ ને ખોટા મંડપ;
ઉસ્મે દાદા કાએકુ બેઠાજ ? ૬
- કેજરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈ બોલ્યા સાચુ જણાવો ?
ઉસ્કા ભેદ ખાવોજ. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૬૩ ત્રેસઠમું.

—:૭૦૬:—

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા.

કેજીરે બાઈ ! તત્ત્વ વેદકી વાચ્યા જો બોલેં;

સો તમે ચિત્તમાંહે રાખોજી.

૧

કેજીરે બાઈ ! મચ્છ કોરંભ વ્યારાહ નૃસિંહ કહિયે;

દાદા અલીકા ચેહ સ્વરૂપ લઈએજી.

૨

કેજીરે બાઈ ! ચાર રૂપે કર્તા જીગ્માંહે આયા;

તિસ્મે પ્રેહલાદ સતિયા હુવાજી.

૩

કેજીરે બાઈ ! નૃસિંહ રૂપે મન્તા અલી જો હૂતા;

ત્યારે દૈત હરણાકંશ જાણોજી.

૪

કેજીરે બાઈ ! કષ્ટ ભોગવ્યું ત્યારે પ્રેહલાદ નિપના;

ભણે ગોર ઇમામશાહ કેવળાશી એઉના કામ સિંધ્યાજી પ

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૬૪ ચોંસઠમું.

—:૭૦૭:—

શ્રી બાઈ બુદાઈ વાચ્યા.

કેજીરે બાઈ ! ઇન્કે શિર કષ્ટી કિત્ની જો બીતી ?

શો કષ્ટીકા બેદજ ભાંખોજી.

૧

- કેળરે ભાઈ ! પ્રેહલાદ કયશા અવતાર કહિયે;
તાકા શબ્દ હમ્કું સુનાવોલ. ૨
- કેળરે ભાઈ ! હિન્દુ હોકર કિત્તી કરણી બે કીતી;
ત્યેસી તો હમ્ શિર નહિ બીતીલ. ૩
- કેળરે ભાઈ ! સોહી પ્રેહલાદ આજ કષ્ટીજ રાખે;
કષ્ટ કર્યા વિના નહિજ રેહેવેલ. ૪
- કેળરે ભાઈ ! બાઈ બુઢાઈ એવી તરેહ બોલ્યા;
શબ્દ કહે બિના રજ નાંહીલ. ૫
- સંપુરણ.

જ્ઞાન દપ પાંસઠમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચા.

- કેળરે બાઈ ! શબ્દ બોલે સખ ભાષા તુમ્હારી;
તખ રજ હમ્કુંબી હોવેલ. ૧
- કેળરે બાઈ ! પ્રેહલાદ તો ઇબ્રાહીમ ખલિ હુલ્લા બણે;
બકી એલાદ મક્કા મદી નામાંહેલ. ૨
- કેળરે ભાઈ ! વોહી હિન્દુ સોઈ મુસલમાનજ હુવા;
ઉરમે તો બેઠ ભાષ નાંહીલ. ૩

- કેળરે બાધ ! ચેહીજ જીવ ધસુ વરમેજ રાચે;
કશણી બોહોત શિર સેહેવેજ. ૪
- કેળરે બાધ ! આગે જે જીવ અચેસાજ હોવે;
સોહી આજ સત્પંથમાં આવેજ. ૫
- કેળરે બાધ ! અચેશી કશણી જે શિરસહી;
સોહી મોમિન આજ કહાવેજ; ૬
- કેળરે બાધ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ સુણો મોરી માધ;
સુણ્યા વિના શુદ્ધ નાંહી હોવેજ; ૭
- સંપુરણ.

જ્ઞાન ૬૬ ધ્રાસઠમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

- કેળરે ભાધ ! શુણ્યા વિના તો શુદ્ધજ નાંહોવે;
પણ શબ્દ દીઓ મોએ સોહીજ. ૧
- કેળરે ભાધ ! વામન ફરસુરામ રામજ કોણ ?
ચેહી કથો વેદ વિચારજ. ૨
- કેળરે ભાધ ! હરિચંદ્ર સો કોન જીવજ કહિયે?
બીર મોન ઠામે બો દીયેજ ? ૩

કેજીરે ભાઇ ! કયસી કરણી ઇન જીવુને જે કીની ?

જે ઇત્ની કમાઇ જીવે લીનીજ ?

૪

કેજીરે ભાઇ ! ઉસ વખત કયેસાજ કહિયે ?

જે અયેશી કમાઇ કરી ગયાજ ?

૫

કેજીરે ભાઇ ! ઉસ વખતકા ભેદજ કથો;

અને કયા કર્તા શો કામજ ?

૬

કેજીરે ભાઇ ! બાઇ ખુદાઇ જે વાતું પૂંછે;

તે કહોને સંભારીને ભાઇજ.

૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૬૭ સડસઠમું.

શ્રી સદ્ગોર ખોર ઇમામશાહ વાચા.

કેજીરે બાઇ ! સંભારીને જે હમે વાતુંજ કેહશું;

ત્યારે ચિત્ત દેઇ તમે રેહજોજ.

૧

કેજીરે બાઇ ! હરિચંદ્ર મૂશા પેગામ્બરજ કહિયે;

સો ખુદાકા ખ્યારાજ સહિયોજ.

૨

કેજીરે બાઇ ! હરિચંદ્રે નીચ ઘર નિરજ ભરિયા;

અને દેખતાં હુઇ ખવારીજ.

૩

કેજીરે બાઈ ! અયેશી કશણી જખ શિર ઉપર લીતી;
તખ રામ દર્શને પાયાલ. ૪

કેજીરે બાઈ ! રામ રાજ તખ્ જ આયા;
જખ કુંવર રાણી સખ્ બિકાયાલ. ૫

કેજીરે બાઈ ! તારા રાણી રોહીદાસ નામજ જાગો;
તખ્ અમરાપૂરી ભેદ પાયાલ. ૬

કેજીરે બાઈ ! વખડી વેલામાંહે આપજ રાખો;
ભણે ગોર ઈમામશાહ તો ફલ ચાખોલ. ૭

સંપુરણ.

જ્ઞાન ૬૮ અડસઠમું.

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

કેજીરે ભાઈ ! એવા ફલ અમે કશ્ટીશું માંગે;
પિન્ડ વેચ્યાવિના નહિ આવેલ. ૧

કેજીરે ભાઈ ! કહાન બુઢના જીવ કોન છુડાયા ?
તેની વિગત્ હમને કહેજેલ. ૨

કેજીરે ભાઈ ! કોણસા જીવ ને કોણસી કમાઈ ?
અને કોન ધ્યાનજ ધરતાલ ? ૩

કેજીરે બાઈ ! કોનસા નગર ને કોનસા વાશા ?

અને કોન ઠામ પૂજા કર્તાજી ?

૪

કેજીરે બાઈ ! હિન્દુ જન્મમાં કોન ચરિત્ર કીયા ?

કહે બાઈ બુઢાઈ હમ્ તમ્ કયાં હૂતાજી ?

૫

સંપુરણ.

જ્ઞાન ફલ અગનોતેરમું.

—:૦:—

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહ વાચ્યા.

કેજીરે બાઈ ! અમે તમે બે જીવ નિપના;

વિદર વ્યાસ ધર રેહણાજી.

૧

કેજીરે બાઈ ! શુકદેવજી ત્યાં મારું નામજ કહિયે;

તમે હોતા વ્યાસ ધર કન્યાજી.

૨

કેજીરે બાઈ ! વિદર વ્યાસ મેરા બાપજ કહિયે;

ધરમનાથ કહિયે દાદાજી.

૩

કેજીરે બાઈ ! અરજણ રાજવૈંશીજ કહિયે;

પાંચ પાણ્ડવ તેની જોડજી.

૪

કેજીરે બાઈ ! શ્રી કૃષ્ણજી આપણા દાદાજ કહિયે;

પાણ્ડવ ધર પ્રિતીજ બાંધીજી.

૫

- કેળરે બાઈ ! તખ પાણ્ડવ સેન શિકારેજ ચડિયા;
ધ્રુપત રાજ એક કહિયેજ. ૬
- કેળરે બાઈ ! ધ્રુપત રાજ ઘેર એક કન્યા સતી;
સો પાણ્ડવ લેકર આયાજ. ૭
- કેળરે બાઈ ! રાજ ધરમ માતા કુંતાકો પુંછે;
યેશુ કિતા ભાગ લેયેજ ? ૮
- કેળરે બાઈ ! માતા કુંતા કહે પાંચ ભાગજ હુવા;
જે નિકાલી તો ધ્રુપતી સતીજ. ૯
- કેળરે બાઈ ! ઇસ સતીશુ પાંચ ધર્મે ધાયા;
તખ્ ધર્મ માર્ગજ પાયાજ. ૧૦
- કેળરે બાઈ ! તખ્ જ કૃષ્ણજીકો રાહકુંજ પોહોંચ્યા;
શો બિન્ કરણી નહિ આવેજ. ૧૧
- કેળરે બાઈ ! ઉનુને લેકર સંસાર ખવારજ કીતા;
ગૌ વરોધી ગલે નાખીજ. ૧૨
- કેળરે બાઈ ! હિમાલે જકર હાડ ગલાયા;
તખ્ જ અમરા પુરપાયાજ. ૧૩
- કેળરે બાઈ ! પેગામ્બર મેં ઉન્કા અંતારજ કહિયે;
જેજીકરિયા યુસુફ સાહલેજ. ૧૪
- કેળરે બાઈ ! નુહ સાખિર ઉન્કા ભાઈજ કહિયે;

- અયેશા અવ્તાર ઇનુકા હુવાળ. ૧૫
- કેળરે બાઈ ! તખત પર રાજ પ્રિક્ષત હોતા;
- તિસ્કા રાજ બહુ બદલતાળ. ૧૬
- કેળરે બાઈ ! પીર શમ્મશ તદ વૈરાગી હૂતા;
- જંગલ મઢે તપ્પશી રેહતાળ. ૧૭
- કેળરે બાઈ ! સુંગીનાથ તાકા નામજ કહિયે;
- ચેલા હતા થોભનાથળ. ૧૮
- કેળરે બાઈ ! પ્રિક્ષત જંગલે શિકાર સિધાયા;
- ત્યાં મૂવા નાગ નજરે આયાળ. ૧૯
- કેળરે બાઈ ! નાગ લેકર જોગીકે ગલે મે દીયા;
- તપ્પૂ જોગીકી તાલી છુદ્ ગઈળ; ૨૦
- કેળરે બાઈ ! કિસ વકત ચેલા થોભનાથ આયા;
- અમારા ગુર કિન્ને દુભાવ્યાળ. ૨૧
- કેળરે બાઈ ! ગુરકે ગલેમે જિન્ને સાંપજ નાખ્યા;
- તાકો સાત દિનમે મરણાળ. ૨૨
- કેળરે બાઈ ! જોગી કહે ચેલા શ્રાપ ન દીજે;
- શ્રાપ દીધે જપ્ તપ્ જાએળ. ૨૩
- કેળરે બાઈ ! જ્યારે બેટા પ્રિક્ષતકુ સુદ્ધ કરના;
- કે સાત દિનમે હે તેરા મરણાળ. ૨૪

- કેજીરે બાઈ ! તબ પ્રિક્ષત તત્તક્ષણ ચેત્યા;
શુક્રદેવજ કે પાએ લાગ્યાજ. ૨૫
- કેજીરે બાઈ ! સુણોરે શુક્રદેવજ અખ્ મરણાજ હોવે;
જેગીકો આપ હમકું પોહોંચ્યાજ. ૨૬
- કેજીરે બાઈ ! અગ્ગણનાં પોહોંચે હમારા પ્રાણને;
હમે તો હેં પાપી અજણજ. ૨૭
- કેજીરે બાઈ ! પ્રિક્ષિત રાજ એશા કામ નાં કીજે;
અખ્ સવેરા તુમ્ આવોજ. ૨૮
- કેજીરે બાઈ ! ચાર અધ્યાય ભાગવત્કા ભાંખ્યા,
સો પ્રિક્ષતકો હી સુણાયાજ. ૨૯
- કેજીરે બાઈ ! ચાર અધ્યાય ત્રીન દિનમેં સુણાયા;
તુમ્ કયા દેખ્યા પ્રિક્ષત સોહી બોલોજ ? ૩૦
- કેજીરે બાઈ ! તબ પ્રિક્ષતે સબ કુચ્છ દેખ્યા ?
મોર પીંછ શું કૃષ્ણ ખપેજ. ૩૧
- કેજીરે બાઈ ! સાતમે દિન ફરી શુક્રદેવજયે પૂછયું;
અખ કયાં હે તેરા મકાનજ ? ૩૨
- કેજીરે બાઈ ! સાત દિન જખ પૂરાજ હુવા;
તબ કહે હમે સિદ્ધ સંગત પાછજ. ૩૩

કેળરે બાઈ ! ભણે ગોર ઈમામશાહ શુકદેવજી બાણો;

ભેદ કથી તુમકો શુણાયાજી.

૩૪

સંપુરણ.

—૧૩૬—

જ્ઞાન ૭૦ સીતેરમું.

—:૦:—

શ્રી બાઈ બુઢાઈ વાચા.

કેળરે ભાઈ ! ભેદ કથી તુમ હમ્કુ સુનાયા

સો હમ્ માને સર્વે સાચાજી.

૧

કેળરે ભાઈ ! અબ પ્રિક્ષત કિશ ઠામેજ દેખે ?

થોલ ચેલા કિશ ઠામેજી ?

૨

કેળરે ભાઈ ! પીર શમ્મશ આપકી કલામાંહે બેઠા;

ઓર કૃષ્ણજી મહમ્મદશાહ નિઝારીજી.

૩

કેળરે ભાઈ ! અપની કતામાંહે સૌ ભરપૂર;

તુજ મેં કોઈ કલા ઓછી નાંહીજી.

૪

કેળરે ભાઈ ! ભણે બાઈ બુઢાઈ એક પૂછે વિચાર;

પ્રિક્ષત થોલ કિશ ઠામેજી.

૫

સંપુરણ.

—૧૩૭—

જ્ઞાન ૭૧. ઇકોતેરમું.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહ વાચા.

- કેજીરે ખાઇ ! પ્રિક્ષત ચોલકી વિનતી કહેવેં;
અખ્ અગમ વાણીકા વિચારજી. ૧
- કેજીરે ખાઇ ! અગમ ખાતાં અમ્ તુમ્કો હી કહેવેં;
અખ્કી ખાતાં સો દોહેલી જાણોજી. ૨
- કેજીરે ખાઇ ! હમ્ તમારી હજુરીમાં બેઠા;
હમ્ જન્મે જો તુમ્હારે હાથુંજી. ૩
- કેજીરે ખાઇ ! અગમ ખાતાં બોહોત તુમ્કું સુનાવેં;
સો સાચહે જૂઠજ નાંહીજી. ૪
- કેજીરે ખાઇ ! હિન્દ જવેંજો તખ્ શુદ્ધ હોવેંજો;
સો તુમ્કું અગમ્ સુનાવેંજી. ૫
- કેજીરે ખાઇ ! કાનમ મુલક ખીચ સોમલ ગામજ કહિયે;
વહાં ચોર રેહવે અપારજી. ૬

કેજીરે બાઈ ! હાંગ જંગલ અતી ભારીજ કહિયે;

વહાં નાયા કોલીહે ચોર ભારીજ.

૭

કેજીરે બાઈ ! થોલ ચેલા ઉસ્કા નામજ કહિયે;

ઉસ્કું પીર કરું કાનમ માંહેંજ.

૮

કેજીરે બાઈ ! પીર કરંગા હમ્ શરીખા;

જકી પૂકાર હોવે ચારે ડામેજ.

૯

કેજીરે બાઈ ! પ્રિક્ષત રાજકા શુણોરે વિચાર;

સો દેવા ગામકા હે કામદારજ.

૧૦

કેજીરે બાઈ ! ભાભારામ ઉન્કા નામજ કહિયે;

ધર્તિ સરવે ડામોડોલ કરાવેજ.

૧૧

કેજીરે બાઈ ! દેવા ગામમેં ઉન્કુ પીર કરંગા;

એને રાખી હિન્દુકે ભેષજ.

૧૨

કેજીરે બાઈ ! પ્રિક્ષતરાજ ચેહીજ બાણો;

અબ્ તો હમ્ હેં તુમ્હારે પાસજ.

૧૩

કેજીરે બાઈ ! આગમ વાણી હમ્ તુમ્કો શુણાવેં;

અબ્ છેલ્લે અખાડે હે નગારાજ.

૧૪

કેળરે બાઈ ! ભણે ગોર ઇમામશાહ શુણે મોરી માઈ;
અબ્ બોલના હોયશે બોલોણ. ૧૫

સંપુરણ.

—૧૭૭૬—

જ્ઞાન ૭૨ બોંહતેરમું.

શ્રી બાઈ બુદાઈ વાચા.

કેળરે ભાઈ ! અબ્ બોલણા કયેશા તમ્ સાથે ?
અબ્તો અરજ બંદગીમે રેહનાણ. ૧

કેળરે ભાઈ ! પાઉં પડુંગી અબ્ નિશ્ચે જો હોઈ;
અબ્ મેહર રાખો મોરા ભાઈણ. ૨

કેળરે ભાઈ ! અબ્ દર્ગા જાકર બેહેલેરા આવાં;
તો દેખો પ્રિક્ષત સોહીણ. ૩

કેળરે ભાઈ ! થોભ ચેલા તેરા અયેસા જો કહિયે
ઉસ્કા હમ્ દેખેં તમાશાણ. ૪

કેળરે ભાઈ ! અબ્ બહેલા થાઓ હમે ફિકર નીકાલી;
પરદેશ ભૂડેંરા ભાઈ જાનણ. ૫

કેજરે ભાઈ ! તુમ્ વહેલા આવો આપણી જગ્યા માંહે;

કામ કરીને સીધાવોજ. ૬

કેજરે ભાઈ ! અરજ વિનવતી બાઈ બુઢાઈ બોલ્યા;

પણ ભાઈ તુમ્ હમ્કું નાં વિશારોજ. ૭

સંપુરણ.

—:૦:—

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમ્મશાહ તથા શ્રી બાઈ બુઢાઈનાં

જ્ઞાન બોહોંતેર સંપુરણ.

મધ મૌશનાં ત્યાગનો કર્માન.

શ્રી સદ્ગોર પીર કબીરદીન સાહેબનું

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા પીર કબીરદીન વાચ્યા.

એલ વિરા ! મધ મૌશ નાં ખાઈએ;

અને એમાં છેરે અહંકાર;

મધ મૌશ ને ખાઈએ,

તો તેમાં છે પાપ અપાવ.

૧

એલ વિરા ! મધ મૌશ ખાશે તો મૂકર થાશે,

તેને ધરમ ન સૂઝે લગાર;

તેને ગર્વના ઉછાળા ઉછળશે,

પછે જશે દોઝકને દરબાર.

૨

એલ વિરા ! મધ મૌશ એવો જાણીને હમે મેલિયો,

- અને મેલ્યો તે શાહને દરબાર;
 ક્રિયા બંદગી ત્યારે પામીયા,
 એમ બોલ્યા ગુરૂજી વિચાર. ૩
- એજ વિરા ! મધ મૌંશ ચાખે તે ધરમ નાં રાખે,
 અને ચાલે પોતાને જોર;
 તે જાણે હું બેહસ્તી થાઈશ !
 પણ દોઝખી થાશે સૌથી મોર. ૪
- એજ વિરા ! જીવ મારે ફેરા નવ ટલે,
 અને બોહોત બોહતેરાંરે થાએ;
 જીવ મારે ફેરા તો છૂટીએ;
 જો મારીએ પોતાનીરે કાએ. ૫
- એજ વિરા ! જીવ પોતાનું કોઈ નવ મારે,
 અને પરજીવ કાતી વાએ;
 મારી કુટીને અગન ચઢાવે,
 જાણુ તે જીવ છોડાવીએ આએ. ૬
- એજ વિરા ! જેનું દૂધ વિરા પીજીએ;
 તેને તો માતા કરીને રે જાણુ;
 તેને જો વિરા કાપીએ,
 તો કેમ પોહોંચીએ નિર્વાણ ? ૭

એજ વિરા ! તેના જ્યા જે ખાલકા,
તેતો કુટુંબ થયો પરિવાર;

તેને જે વિરા કાપીએ,
તો કેમ પોહોંચીએ પાર ?

૮

એજ વિરા ! દુનિયાનાં ચરિત્ર એવા કહિએ,
અને કહિએ તે અનંત અપાર;

મધ મૈંશ ખાધે બહુ દોષ છે,
ભાઈ ! તેનો અંત નહિ પાર.

૯

એજ વિરા ! મધ મૈંશ ખાધે ધર્મ નહિ સૂજે,
અને ન સૂઝે ઉત્તમ આચાર;

તે સોજતે ધર્મશાળાએ આવશે,
પણ નિંદા કરશે અપાર.

૧૦

એજ વિરા ! માછલડી માટે મૂર્ખાઈ કહિએ,
અને કહિએ તે બહુ અપાર;

તે ગંદી માછલડી કેમ ખાઈએ ?
તમે કેમ થાઓ છો ગમાર ?

૧૧

એજ વિરા ! એ માછલડી ગંધાળી,
અને ઈંડા મૂકે અપાર;

તે માંહે સરવે જીવ છે,
તમ જેવા છે તે માંહે નિર્ધાર.

૧૨

એજ વિરા ! જરોજ ખાણીના જીવ કહિયે,

અને કહિયે બહુ અંતાર;

તે જીવુંને કાપી ખાશે !

તેનું કેમ કરી દેશે જવાબ ?

૧૩

એજ વિરા ! જે જીવથી લોહી નિશર,

તેની દયા તુંતો રે રાખ;

નહિ તો છે દુઃખ અતી વધુ,

પછી હોશે તે ફાંતરે હલાક.

૧૪

એજ વિરા ! બાર વરસનાં થઇને જ્યારે બેસશે,

અને બેસશે અલીનો અંતાર;

ત્યારે પેહલું લેખું એનું માંગશે;

ભાઇ તે માંગશે ત્રતકાલ.

૧૫

એજ વિરા ! એવું જાણી તમે જીવ મ મારજો,

અને ન ખાશે તેનું રે મોંઝા;

જ્યારે લેખાં લેતાં પૂછશે,

ત્યારે કેમ કરી દેશે જવાબ ?

૧૬

એજ વિરા ! એવો અબ્સર બિસ આવશે,

ત્યારે કરશે તે અતી પોકર !

ત્યાં નરનો જમો વિરા આવશે,

તે શાહ અલીતણે અંતાર.

૧૭

એજ વિરા ! ત્યાં કાયમ કાજ થઈને બેસશે,
 તે રૂપ અરબ્બીરે જાણુ;
 મહમ્મદ શાહ નામ ધરાવશે,
 તે નર નિષ્કલંક અંતાર.

૧૮

એજ વિરા ! ત્યાં ગેર નર બેળા થઈને બેસશે,
 અને બેસશે તખ્તે રે જાણુ;
 ત્યારે અવર જીવનાં લેખાં માંગશે,
 અને માંગશે સાચ નિર્વાણુ.

૧૯

એજ વિરા ! ત્યારે જેણે જીવે મદ મૈંશ ખાયા,
 અને જીવ માર્યા અપાર;
 તે જીવને આવાગવને મેલશે,
 અને મેલશે ચોરાચી અંતાર.

૨૦

એજ વિરા ! દુનિયામાંહે તો અંતાર આવી રહ્યા,
 હવે દોઝક માંહે અંતાર,

એકથી છૂટે ખીજે જશે,
 એવા મદ્દમ ભોગવશે અંતાર.

૨૧

એજ વિરા ! જીમ ચોથાચી નથી પાંચમો,
 અને નથી અગિયારમો અંતાર;

તેમાં પાત્ર ઇમામગોરને એજ જો,
 તો છુટશે સરવે જંજાન.

૨૨

એજ વિરા ! એવા પાત્રથી જે જીવ ભૂલશે;

તેનો જન્મ ગયોરે હરાય;

જેમ અધુરે ઈંડ ગળિયો;

તેતો નકરે દ્વારે જાય.

૨૩

એજ વિરા ! એવું જાણીને જીવ મારજો !

અને ખાજો તેનોરે માંશ;

તે પોતાને શિર દોષજ જાણજો,

એમ બોલ્યા સદ્ગોરજ સાર.

૨૪

એજ વિરા ! પીર કબીરદિન બોલિયા.

અને બોલ્યા ઉંચ મોઝાર;

સંવત પંદર ને ચિલ્લોતરો,

અને ચૈતર નુરે માસ.

૨૫

સંપુરણ.

શ્રી સદ્ગોર પાત્ર બ્રહ્મા શ્રી પીર કબીર
 હીન સાહેબે બાર કોડી સાથેનાં ભરણુમાં
 અન્નતનાં ભરણુનો લીધેલો ખુલાસો.

—:—

શ્રી સદ્ગોર પીર કબીરહીન વાચા.

એજ સવંત ચૌદસોને બત્રીસ,

અસાડ માસની તિથ્;

તારીખ સત્તર મીએ આવી છે,

અને આવી તે લોઢાની ભીંત.

૧

એજ ! ત્યાં ગોરે અદાશ કીધી,

અને કીધી તે માસ છે માસ;

છે માસ ને છે દિને પૂરા થયા,

ત્યારે નરજ થયા મેહેરબાન.

૨

એજ ! તેં તો ઇસ્લામશાહનો અવતાર કહિયે,

અને કહિયે તે કેક મોઝાર;

ત્યારે * પાંચ વરસ ને પાંચ દિન ગોરના થયા,
ભાઈ ! ત્યારે થયા તે તૈયાર.

૩

એજ ! સંવત ચૌદસો ને તેત્રીસ,
અને માગસરનો રે માસ;
ત્યારે આંકડા માંહેથી પાઘડી કીધી,
વહી કીધી તેરે તૈયાર.

૪

એજ ! તે પાંચસો ગજની પાઘડી,
તે વણી પોતાને હાથ;
તેમાં શિક્ત લખી શાહતણી,
ભાઈ પોતે થયા રણિયાત.

૫

એજ ! સ્વામી અમે તમ્ દાસ છીએ,
અને છેએ તમારા રે બાલ;

અન્નંત કોડીનું પાપ ઉતારશો,
એમ કહે ગુરુ દાતાર.

૬

એજ ! એ પાઘડી લેધને ચાલિયા,
અને ચાલ્યા આનંદે અપ્પર;

એક વરસને દિન પાંચ માંહે,
ગુરુજી આવ્યા થઈ તૈયાર.

૭

એજ ! ત્યારે બાર કોડી દરગે પોહાંતા,

* પીર કબીરદિન તે વખતે ઉમર ૪૧ વર્ષની હતી પણ બાળ રૂપે લીલા કીમી છે.

- તે પીર મુદરદીનને સાથ;
 તે છઠ્ઠે અસુમાને જઈ રહ્યા,
 ભાઈ તે જૂએ છેલ્લાની વાટ. ૮
- એજ ! છેલ્લા જે વિરા જીવડા,
 તે તો પીર કબીરદીનને સાર;
 જપ્ તપ્ અમતણું રાખજો,
 અન્નત તણો એ વિચાર. ૯
- એજ ! અન્નંતના ગોર હશન કબીરદીન અવિયા,
 અને આવ્યા તે હુશ્યેનીનો પરવાર;
 એ ગોરને સાચા જાણજો,
 નહિ કાં પડશે તે ઘોર અંધાર. ૧૦
- એજ ! સંવત ચૌદસોને છત્રીશ,
 અને રમ્જનનોરે માસ;
 ત્યારે શ્રી ઇસ્લામશાહ આવિયા,
 અને આવ્યા છે કેક મોઝાર. ૧૧
- એજ ! તે આલે નુરમહમદશાહ અલી અવશે,
 અને આવશે તે શાહનો અવતાર;
 વરજ સેહેર તખત રચાવશે,
 અને રચાવશે શાહ અલીદાતાર. ૧૨

એજ ! નુરમહમ્મદશાહ કોલ આલશે,
 કોલ આલે એતો શાહનો અંતાર;
 તે તો ઇમામશાહને નુર આલશે,
 તે કહિયે હશન કબીરદીનની આલ. ૧૩

એજ સંવત પંદરસોને છો કહિએ,
 અને માસ ફાગણનોરે થાએ;
 તારીક બાવીસમીએ નુર આપશે,
 નુર શાહ આપે તે વરબરે માંહે. ૧૪

એજ ! તે દોડેથી નર આવશે,
 અને આવશે તે આણે ઠાર;
 નર મહમ્મદશાહ આવી તખ્તે બેસશે,
 તે જાંબુદ્વિપ મોઝાર. ૧૫

એજ ! ગુર કહે એવી અંતારની વાતું કહિયું,
 અને કહ્યું તે ઉંચ મોઝાર;
 સાત ઉંચમાં સર ઉંચ કહિયે,
 લાઇ તેનો કહ્યું વિસ્તાર. ૧૬

એજ ! દેબે દશોદ ને માનબે,
 અને એ છે અલીનો અંતાર;

એ થકીરે જે ભૂલશે,

૧૭

તે નહિ પામશે સ્વર્ગ દ્વાર.

એજી ! પીર હશન કબીરદીન બોલિયા,

અને બોલ્યા તે આપનેરે વાશ;

સાચા થઈનેરે ચાલજો,

તો પામશે સ્વર્ગમાં રે વાશ.

૧૮

સંપુરણ.

નિરંજની નાનુ સત્યવચન લખ્યું છે.

ફર્માનજી બિસ્મિલ્લા હિરૈહમાં નિર્દહીમ.

- પહેલા મુરિજન હાર વખાણો,
ઘસકા આદે અંત નાં જણો. ૧
- આદે અંતકા ચેહી બેદા,
જખ્ લે આપે ઇંડ જો છેદા. ૨
- ૩૫ ધર કર જુગમેં આત્મે,
મુનિવરકું સત્પંથ બતાવે. ૩
- મુરિજન રચના તખ્ત નિપાઇ;
ત્રણે મૂરત માંહે સમાઇ. ૪
- ફર્માન કેહકર બાહર આને,
તખ્ જ આપે આપકું જાને. ૫
- જુગમે આકર અજવાલા કીના,
જાંબુદ્વિપમેં પાવ જો દિના. ૬

- રોશન હુવા દિન દુનિયા માંહે,
અતી મહમ્મદશાહ નામ ધરાએ. ૭
- આલ જ્યાં હોઈ પાઈએ ત્યાંહાં,
સાચે મોમિનકી પકડે બાંહાં. ૮
- સત્ય વચનમાં સત્ય જો ભાખાં,
હેત સવલા મોમિનકું દાખા. ૯
- ગોર નર મિલકર તેજ સમાયા,
જાંબુદ્વિપમેં છોડીમાયા. ૧૦
- દોનું નુર જામ એકઠા મિલિયા,
તખ્ જ ફેરા જીજ્ઞાંકા ટલિયા. ૧૧
- હાથે દિપક સુધા દીના,
અપને મોમિનમર હેતજ કીના. ૧૨
- આદે અંતે દોનું નુર જો આએ,
જુગો જુગમાં રૂબિયર પાએ. ૧૩
- જો જીવ સોધ્યાસો દેવ કેહતાએ,
ખરી કસોટી સુરિજન શું લાએ. ૧૪
- દોનું કલા જખઃએકઠી હુંઈ,
દૂજે પાત્ર નાં દેખો કોઈ. ૧૫

જુગો જુગમાં એહી ભેદા.

દુજ મારગ સદ્ગોરે છેદા.

૧૬

ચોથી સંધકી આહે પાતાં,

અખ્ નહિ જણો દૂજ ધાતાં.

૧૭

છે દિન માંહે મારગ બતાયા,

મુનિવર થે ઉન્ને નેડા પાયા.

૧૮

દીયા ધરમને રાહ બતાઈ,

અખ્ મત ભૂલો તુમ્ મેરે ભાઈ.

૧૯

પંથી કોએ ખોટે નાં હોવે,

પરગટ મારગ નુરને જોવે.

૨૦

થોડા કલ્જુગ ઉમ્મર વટાઈ,

કાચી કાચાકી ક્યારે બઢાઈ.

૨૧

ધરમે સદ્ગોરે રાહ બતાઈ,

મોમિન મેરે તમ્ કરો કમાઈ.

૨૨

જાંબુદ્વિપમે જોતં ઉપાઈ,

અખ્ મત ભૂલો તુમ્ મેરે ભાઈ.

૨૩

દુનિયા કોઈ કામ ન આવે,

દુનિયા જીવકું દોજખ લે જાવે.

૨૪

આગે દેખો જીને દુનિયા છોડી,	
કબુએ ન ચલા મૂખડા મોડી.	૨૫
તખ્ જ બાટ એ સત્યકી દીની,	
દુનિયા દુરિજન દિલ્શુ કીની.	૨૬
ઈસ્ દુનિયાને સખ્કો બૂલાએ,	
જે બટે મૂશાઅક વલી કહેલાએ.	૨૭
સાચે સુધે નિકલ જવે,	
જૂઠે થે સો આપ બંધાએ.	૨૮
ઈસ્ દુનિયાકુ મત્ ધીરો કોઈ,	
બટે મુશાએક ઉન્કી નાં હોઈ.	૨૯
જસ્કી નોખત પેહેલી જવે,	
સહી કરી માનો પ્યાલા આવે.	૩૦
જે તમે જનો શરોશિર ઘેરી,	
રાખ્યા નાં રેહવે એ પરદેશી.	૩૧
ઈસ પંથીકા કોઈ મરમ નાં પાવે,	
દેખો ઓંચિત્તા ઉઠકર જવે.	૩૨
જવ જતાં બુઝે નાં કોઈ,	
બુઝે જીને ખોળ હોઈ.	૩૩
મલ્લેક્લ મોતકા ચેહી ભેદા,	

નખી બુઝ્યા માંહેકા પરદા છેદ્યા.	૩૪
પરદા છેદ્યા ઉન્ને સખ્ કુચ્છ પાયા,	
આપ આપકું આપ ગમાયા.	૩૫
જિસ્થી મોતકું આગે જોએ,	
પરદા માંહેકા જિન્ને છેદ્યા હોવે.	૩૬
તો મલે કિલ્ મોતકું ન્યનું જોએ,	
હાલ અપ્ના સખ્ મોતકું કહેવે.	૩૭
હાથ જોડ કર ખડીજ રહેવે,	
પરદા છેદ્યા જિન્ને પૂરા હોવે.	૩૮
પૂરા પરદા છેદ્યા હોધ,	
તો મોહોત અપ્નીકું ન્યેલું જોધ.	૩૯
મુરશદ પેહેલા સુખા પાવે,	
માંહેકે મુકામ સખ્હી ખતાવે.	૪૦
મુશદ પૂરા આપે કહાવે,	
માંહેકે મુકામ સખ્હી દિખાવે.	૪૧
તખ્ જ આંદણા સુખા હોવે,	
સખ્હી મુકામ નેનું જોવે.	૪૨
માંહેકી કાશલ રતી નાં રહેવે,	
તો દર્શન શાહકા નેનું જોવે.	૪૩

- પીછે સદ્ગોર લિસ્ત લે જાવે,
લિસ્તી ચાદરણા આગલ દિખાવે. ૪૪
- દેહડી સૂધી કીજે લોકા,
તો કયુ નાં હોવે શાહસું ભોગા. ૪૫
- દેખો મોમિન શાહ ધરજે આચે,
ઘેર ઘેર મંગલ વર્તાચે. ૪૬
- સદ્ગોર મલ્યા જો રાહ બતાઇ,
સત્પથ માંહે મલિયા ભાઇ. ૪૭
- ચાંદ્રણા મારગ પ્રગટ આણા,
જંબુદ્વિપમાં કિયા પિયાણા. ૪૮
- તો કાચે નાં ચેતો મેરે ભાઇ,
નહિ ચેતે તો દોજખ જાઇ. ૪૯
- છેલ્લી સંધ ચોર છેલ્લી ખાતાં,
છેલ્લી જુગ ચોર છેલ્લી ધાતાં. ૫૦
- શેષદ્વિપથી તમ્ વર શાહા આચે,
જંબુ દ્વિપે કર્માન પઠાચે. ૫૧
- તમ્ વર શાહકી હુઈ વધાઈ,
સદ્ગોરે સુધી રાહ બતાઈ. ૫૨

એ દોનોં દિપક સુધા જનો,	
સદ્ ગોર અજવાલા સહી કરી માનો.	૫૩
જિન્ને એ દિપક દેખા હોઈ,	
ઉસે અંધારા નાં લોપે કોઈ.	૫૪
પેહેલી સોહણી માંહે ફેરો લોકા,	
પીછે હૈયડા હોવે દિપક જોગા.	૫૫
દીઆ ધરમને કરમ સંજોગા,	
તો ફરી ફરી શાહશુ' ન હોવે ભોગા.	૫૬
બાજ અજવાલે નાં પોંતા કોઈ,	
આગે મુશાએક ખડે ખડે હોઈ.	૫૭
સબહી વિલાયત ઉનૂપર હોઈ,	
તિસે અજવાલા દિપક જોઈ.	૫૮
તબ્ જ નખી ધરાયા નામા,	
સબ જીવોંકા કરશે કામાં.	૫૯
પીછે નખી મહમ્મદ કેહલાએ,	
સોહણી દિપક સાશુ' લાએ.	૬૦
ચૈદ લોકમાં અજવાલા કીતા,	
અલીકે શિરપ દસ્તાર જે દીતા.	૬૧
તબ્જન ધરાયા મહમ્મદ નામ,	
સબ્ ઉમ્મતકા કરશે કામ.	૬૨

- સો મહમ્મદ હો જાંબુદ્વિપમે આએ,
અલીમહમ્મદશા નામ ધરાએ. ૬૩
- એ મુનિવરકું ડામ બતાયા,
જાંબુદ્વિપમે છોડી માયા. ૬૪
- આલ હમારી અમ્મર જનો,
ઉસ્ સેપાતર દૂજ ના માનો. ૬૫
- ચેહી સદ્ગોર દૂજનાં હોઈ,
જીને ન પાયા તિને સર્વે ખોઈ. ૬૬
- જે નુરે નુર ચલકર આયા,
જાંબુદ્વિપમે છોડી માયા. ૬૭
- સુધા મારગ સતીએ જોઈ,
અયેસા ટાણા દુજ નહિ કોઈ. ૬૮
- વેદશાસ્ત્રમાં લેજે જોઈ,
અબ્ દો દિપકી હૂઈ રશનાઈ. ૬૯
- સતી જીવને સત્શું જોઈ,
મૂર્ખ અભાગી કરમ શું ખોઈ. ૭૦
- એ આત્ર અલીકી એમ્મર જનો,
છેલ્લે ટાણે તમે રેખ પીછાણો. ૭૧

- અખ મત્ ભૂલો મેરે ભાઈ,
આગે દુનિયા તમ દેખો હરાઈ. ૭૨
- સત્ય વચનમાં સત્ય જો ભાંખા,
જો કછુ થાશે ખોસકર દાખા. ૭૩
- જો કોઈ જુગમાં શાહ કેહલાવે,
સો તો સત્ય વચન પઢાવે. ૭૪
- શાહ કેહલાવેશે નર પૂરા હોઈ,
સોલ કલાશુ' તમે લેજો જોઈ. ૭૫
- અગિયાર મુકામે સેહસ દ્વિપમે કાચે,
ખારમાં મુકામ જા'બુદ્ધિપમે' લાચે. ૭૬
- ઢાંકા નહિ તમે પ્રગટ જાણે,
સોણ કલાશુ' તમે દેખ પિછાણે. ૭૭
- કહો તો પઠકર કહું જ્ઞાના,
તુમકો ખતાયા ભિસ્તકા કામાં. ૭૮
- સત્ય વચન ઇસ્કા ધરિયા નામાં,
ભણે નર મહમ્મદસાહ આખર ધામાં. ૭૯
- ૧ પેહેલી કલા જો નિર્મલ હોઈ,
૨ દુલ્લ લેજ નાં સોપિ જોઈ. ૮૦

- ૩ ત્રીજી દેહમાં સાંધા નાં પાવે,
૪ ચોથી શરિરે થાન ન આવે. ૮૧
- ૫ પાંચમી અનેક અગમ રૂપ દિખાવે,
૬ છઠ્ઠી અગમકી ખાત સુનાવે. ૮૨
- ૭ સાતમે ન્યેણે પુત્તી નવ દેખો,
નિંદ નાહ તીશે પલક નવ પેખો. ૮૩
- ૮ આઠમી પાઉં પદમૂળે હોઈ,
૯ નવમી સેત પ્રસેવો નાંહી. ૮૪
- ૧૦ દશમી ભોમિએ પગલા નાં હોઈ,
હિણા ખીણા એક કરી જોઈ. ૮૫
- ૧૧ અગિયારમી સચ્છન ડાખે પાશા,
ખિહ ઇન્દ્રી નહિ તીસ ખાશા. ૮૬
- ૧૨ બારમી બલવંત અપરમ્પારા હોઈ,
દેવ દાણુવ નવ લોપે કોઈ. ૮૭
- ૧૩ તેરમી ત્રણ ગુણા તિતજ હોઈ,
શક્તિ રૂપ તમે લેજો જોઈ. ૮૮
- ૧૪ ચૌદમી ચૌદ ઇલમ ખતાવે,
જપ્ત ક્રિપજે તપ્ત વેદ પઢાવે. ૮૯

- ૧૫ પંદરમી પખ્ પૂરા હોઈ,
ચડતી ઉતરતી કલા લેળે જોઈ. ૯૦
- ૧૬ સોલમી કલા જે સર્જનહારા,
જીવ પિંડકા કરે નિસ્તારા. ૯૧
- સોલ કલાશુ પૂરા હોઈ,
સાચા વિષ્ણુ જાણે શોઈ. ૯૨
- સંપુરણ.
-

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા પીર શમ્ભસની વાચા.

ગોરની બાર કલા.

—:૦:—

કર્માનંબ બિસ્મિલ્લા હિરેહમાં નિરંહીમ.

પેહેલા શુરીબન હાર વખાણો,	
આદે અંતકા ભેદ ને જાણો.	૧
હજે દયા ધરમ ને ધરના,	
હેત લે સવલા શાહોપર ધરના.	૨
જે શાંઈ થોડા થડ બોલે,	
સાચા મુનિવર ઉસ્કુ બોલે.	૩
જન્મે પાયા વોહ પૂરા માટી,	
ઉતરી બયા શો વસ્ત્રી ધાંટી.	૪

પ્રથમ સ્વામિએ નુર નિપાયા,	
ઉસ્કા એકહી બ્રહ્મ બનાયા.	૫
બ્રહ્મ બનાકર ભેદ જો દીના,	
વેદે અજ્વાલા ઉસ્કા કીના.	૬
અતિ પવિત્ર વોહ પૂરા કહાવે,	
જુગ તારણ વોહી આવે.	૭
આદ જુગો જુગ બ્રહ્મ પ્રકાશા,	
સખ ભવનકી પૂરે આશા.	૮
વોહી નુર નખી કહેલાયા,	
જાંબુદ્વિપમાં ફિર્ ફિર્ આયા.	૯
પંજબ પ્રકાશી ગુજરખંડ જાવે,	
સાચા બ્રહ્મા સોહી કહાવે.	૧૦
બ્રહ્મ રૂપ બ્રહ્મ કલા ધારે,	
અનંત કરોડી સોહી નર તારે.	૧૧
છેલ્લે ટાણે કીહેયે ખાતાં,	
સચ્ કરી માનો મુનિવર ધાતાં.	૧૨
જુગ જુગાંતર રૂપ રૂપાંતર,	
તિસ્થી મુનિવર મત્ રાખો અંતર.	૧૩

- ગોર રૂપ જે પ્રગટ હોવે,
ખાર કલાશુ સખ નેનું જોવે. ૧૪
- કલાનાંહી વોહ ગોર કયેશા,
માંખણુ નાંહી તો છાછી જ્યેશા. ૧૫
- ૧ પહેલી કલા તે નિર્મલ હોઈ,
જ્યેશા સૂર્ય તમે લેજો જોઈ. ૧૬
- ૨ દૂજ તેજ નાં લોપે કોઈ,
સાચા બ્રહ્મા તમે જાણો સોઈ. ૧૭
- ૩ ત્રીજી અનેક અગમ્ રૂપ દિખાવે,
સખ જીવુંના સંક્ષે મિટાવે. ૧૮
- ૪ ચોથી અગમ્કી ખાત ખતાવે,
શાહા પ્રગટ નેનું દિખાવે. ૧૯
- ૫ પાંચમી પાઉં પદમ જે હોઈ,
મૃતક જીવતા કરે નર સોઈ. ૨૦
- ૬ છઠ્ઠી સેત પ્રશેવો નાંહી,
સત્ય સખુરી અતી મન માંહી ૨૧
- ૭ સાતમી નીંદ પલખજ નાં હોવે,
હિણા ખિણા એક કરી જોવે. ૨૨

- ૮ આડમી ભૂમીએ પગલાનાં હોઇ;
આવત્ જવત્ નવ જાણે કોઇ. ૨૩
- ૯ નવમી ત્રણ ગુણા તિતજ હોઇ,
ન્યણે નિર્મલ નુરજ જોઇએ. ૨૪
- ૧૦ દશમી દશ ભોવન મુખમાં બતાવે,
જખ્ ઉપજે તખ્ વેદ પઢાવે. ૨૫
- ૧૧ અગીયારમી અતી બલ હોઇ,
દેવ દાણવ નવ લોપે કોઇ. ૨૬
- ૧૨ બારમી કલા સબ્કી પૂરે આશા,
અિહ ઇન્દ્રી નહિ તિશ બાશા. ૨૭
- ઈત્ની કલા જીસ્માંહીં જાણે,
સોઇ બ્રહ્મા તમે દેખે પીછાણે ૨૮
- ભણે પીર શમ્મસ તમે શુણે જ્ઞાના,
ધરે મુનિવર ઉસ્કા ધ્યાના.

સંપુરણ

અરણ્ય.

(રાગ ભરથરીનો.)

કર મહીને કરગરૂં, અરણ્ય શુભે દીના નાથણ;
 હઃખ દાવાનળ આવીયું, છોડાવો છોગાળા નાથણ. કર. ૧
 થાએ ધાર્યું સૌ તુજનું, દેખી દીન ગભરાએણ;
 જ્ઞાન નહિ કળ બળનું, એથી અંગે અફરાએણ. કર. ૨
 કાચી માટીનું ખોળીયું, સ્વામી તાપ ન સેહવાએણ;
 કાંટે ઘાલી તન તોળીયું, સ્વામી સેવક કેહવાએણ. કર. ૩
 ન્યાય કરશે જો વિકૃતા, અમ આરો ન કોએણ;
 માફી માયું માવા મિહડા, પત બાનાની હોએણ. કર. ૪
 કસીએ કાળું વર્તાવિયું, કરે અધર્મ અપારણ;
 જીલમી જીગમાં ઝાકાવિયું, લિલા અજત અપારણ. કર. ૫
 ગુણ અગણિતે ભર્યો, અગુણ લવલેષ નાંહીલ;
 અગુણ મમ આપ પરહરો, જાતું બીજે હવે કાંહીલ. કર. ૬
 ધર્મ માર્ગ રૂંધિયો, પામ્યા પ્રપંચ પાખંડલ;
 દાન દર્શનને ખુધિયો, માયા કીલે પડયા પંડલ. કર. ૭
 લાઘ્ય સુતક ગણે નહિ, મોજ મારે દિન રાતણ;
 પરગવનને પેએ નહિ, નાં શુભે ધરમની વાતણ. કર. ૮
 માઠક વસ્તુ મૂકે નહિ, ખાએ ખર્યે અપારણ;
 દેવ દેવાધ ચૂકે નહિ, લાગ્યા અવળે એ લારણ. કર. ૯
 લશણ કંગળીનાં હામથી, હીંગ તમાકુની તાણણ;
 મન હો નર નામથી, નવ રૂચે વેદ વાણણ. કર. ૧૦
 કૂટેવે ચડી કુટાએ છે, કરતી કુદટાનાં કામણ;
 પતિત પ્રજાને પ્રશવે, પેટ પાડે કામા કામણ. કર. ૧૧

સત્પંથી સત્પંથ ત્યાગીને, કરે મનગમના મેલણ;
 તાન ધ્યાનથી તે ભાગીને, ખેલે કુદેટાશું ખેલણ. કર. ૧૨
 નરણ હુવે તો નિહાળજો, અતી થયું અધરમણ;
 ભૂલેલ ભમતાને વાળજો, છાણ અશરણા શરણણ. કર. ૧૩
 સત્પંથ સર્વ વ્યાપી રહે, પેખે રાગે રંકે ભૂપણ;
 નકલંકે નામ જપી રહે, જૂએ જગ સા તુજ રૂપણ. કર. ૧૪
 કરજોહી ખાકી કરગરે, અરણ શુણજો શિરતાજણ;
 સત્પંથ રંગે રંગે પ્રસરે, રહે ત્રીલોકે લાજણ. કર. ૧૫

સત્પંથના પ્રેમી હોવતો !

જરૂર કરશો.

માણસ ને ઢોર, એવા વર્ગે કરી સૃષ્ટીમાં ઓળખાણ કરાય છે. પરમાત્માએ જગતમાં કિતમતા માણસોને આપેલી છે, મનુષ્ય તનલેવા દેવો પણ આજ્ઞાવંત છે. પરમાત્મા સર્વનો મનુષ્ય દેહેજ મુક્ત કરશે, એવો હિલ્લેખ શાસ્ત્રમાં હોવાથી મનુષ્ય શરીરની ઉત્તમતા વખણાઈ રહેલી છે. ઢોર કે પશુ એ શરીરો તો કનિષ્ઠ ને મધ્યમ ગણાએલ છે. પશુ શરીર લક્ષ્યોરાસીમાંજ સપડાવવાતોજ, એ એધાણી સ્પષ્ટ છે, ને મનુષ્ય શરીર મોક્ષનો દ્વાર નક્કી કરાએલો છે.

મનુષ્ય શરીર સાથે મોક્ષ સંડોવાયેલો છે. શરત એટલી કે, મનુષ્યપણાના ધર્મો તેના નિયમોસહિત પૂર્ણ કરવા જોઈએ. વારાનો પુરૂષ ઓળખવો, તેની મર્યાદા જાળવવી, તેનાં વચનાધિન રહેવું એમ કરવાથી કંટાળેલો મનુષ્ય મોક્ષથી લાખો વર્ષનાં માર્ગે જશેલો છોડે પડી જાય છે.

દરેક શરિરોમાં આહાર, નિંદ્રા, ભય, મૈથુન એક સરખાજ હોય છે, એ ગુણોથી પશુ કે મનુષ્ય ઓળખાતા નથી. મનુષ્યમાં જ્ઞાન (સમજ) વિશેષપણે છે. જ્ઞાનવાનજ મોક્ષનો અધિકારી છે. જ્ઞાનવાનજ માણસ શરિરને લાયક છે. જ્ઞાન પામવા સારૂ સદ્ગુરુષનો સંગ, સદ્ગુરુષની ઓળખણ સારૂ સદ્શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ છે. શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ પામવા, પમાવવા માટે શાસ્ત્રોનો બોહોળો પ્રચાર, બોહોળા પ્રચાર માટે શાસ્ત્રો શરણ ને સસ્તા થવા જોઈએ, શાસ્ત્રની અગ્વડતા ટાળવા, પ્રચાર પુરકળ થવા, દરેક દરેક સત્પંથીએ ચિંતાવાન રહેવું જોઈએ. પુરકળ પુસ્તકોને સસ્તા મળતા થવાથી નાના, મોટા, ગરીબ, બ્રહ્મરથ, બાળ, યુવક, વૃદ્ધ, બાધ, ભાધ, સર્વ સરખી રીતે લેઈ શકે, વાંચી શકે, વાંચ્યા-વિચાર્યાથીજ તે વ્યવહારમાં મૂકવા પ્રયાસ કરવો પડે છે. શાસ્ત્રોની વિધિયુક્ત સમજ, તેજ જ્ઞાન છે. બીજો માર્ગ જ્ઞાનનાં પ્રચારનો બાળકોને કેળવણી આપવાનાં મંદિરો ઉભાં કરવા, જેમાં નિર્દોષ બાળાઓ બાળકો કેળવણી પામે, તે સાથે સદ્શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરી શકે. બાળપણથી જે જ્ઞાનનાં સંસ્કારો લાગેલા હોય છે તે કદીપણ ભૂંસાતા નથી. દિવસે દિવસે વૃદ્ધી પામી કૃણદ્રુપ થાએ છે. ત્રીજો પ્રકાર જ્ઞાન પામવાનો. લાયક ઉમરે પોહોંચ્યા પછીનાં શાસ્ત્રાકત અભ્યાસ પૂર્ણ થયા પછી ધ્યાનાદિના પ્રકારોનું જ્ઞાન પામવા સદ્ ચરિત્રશાળી સદ્ગુરુષની બોળ કરી તેની પાસેથી મેળવાય છે. એ જ્ઞાન આપનારને ધાર્મિક ગુરૂ એવી સંજ્ઞા અપાએલી છે. જ્ઞાન પામવાનો જે પ્રથમ મંગળાચરણ છે, તે એ કે ધર્મનાં પુસ્તકોનું ક્ષેત્ર વિશાળ કરો! શાસ્ત્રાદિના પુસ્તકો વિષે જે મેહનત કરી રહ્યા હોય તેઓને તમારી સંપત્તિ પ્રમાણે મદદ કરો ! મદદ કરવાના બે પ્રકાર છે, એક તો નાણા સંબંધી ફાળો; ઉધરાણી ફંરાવી આપવા, કાં પોતે પોતાનાં પદરમાંથી ભેટ કે મદદ તરીકે આપવું. બીજો પ્રકાર એવો છે કે તેઓએ પ્રગટ કરેલા પુસ્તકો

અપાવરાવી દેવા, પોતે પણ પુસ્તકો લેવા. ગ્રહસ્થોએ તો જરૂર પોતાનાં ઘરે આવતા કારજ, પ્રસંગોમાં એવા ધર્મપુસ્તકો સામઠા ખરીદી લાણી, ભેટ, સોગાદ તરીકે લાયકોને વેહેંચવા, તેમ કરવાથી એવડી મદદ થાશે. એકતો પુસ્તકો અપી જવાથી કાર્ય કર્તાને નાણાની છૂટ રહેથી બીજા પુસ્તકો અહાર પાડવાનો ઉભંગ વધતો રહેશે, બીજું પુસ્તકો લાયકોને આપવાથી શાસ્ત્રનો સારો પ્રચાર થાશે, એજ પ્રચારે મનુષ્યો જ્ઞાની બનવાનો માર્ગ છે, ધર્મની ઉત્તતી થાવાની જે પ્રથમ ચાવી છે તે એજ છે. મનુષ્ય ઓળખવાનો એજ માર્ગ છે ! કે જેને જ્ઞાનના પ્રચારની ચીવટ, ટેક, સમજ, આશા છે, એવી શુભ ભાવનાઓવાળા શરીરોજ મનુષ્યોનાં છે, સાચા મનુષ્ય શરીર તેઓનાજ કહેવાય જેને ધર્મવૃદ્ધિ, જ્ઞાનપ્રચાર, ધર્મની ટેક, નિતિ, પ્રેમની અભિલાષા છે. જેઓને ધાર્મિક ચિંતા નથી, ધર્મના નિયમોને ટેકો સાચવવા ની કળજી નથી, ખાવા પીવાની પવિત્રતા જાળવી શક્તા નથી, તેજ મનુષ્યના સાચા શરીરો નથી, પણ તે બનાવટી ઓળખા છે. એ શરીરો મનુષ્યનાં કહેવાનાં પણ ખરેખર પશુઓનાજ છે. મનુષ્ય યોનીમાં આત્મવાચી મનુષ્ય થઈ શકતો નથી, ગમે તેવી પવિત્ર કહેવાતી, ઉત્તમમાં ઉત્તમ ગણાતી જ્ઞાતીની યોનીમાં જન્મ્યો હોય તોએ શું ? જેને મનુષ્ય ધર્મનું જ્ઞાન નથી તે ચોખો દોર (પશુ) છે. પશુઓ કદીપણ મનુષ્ય ભેળા રહેવાથી મનુષ્ય બની શકતા નથી. સેહવાસને સંગનાં અશરે કાંઈ ભાનવાળા થાએ છે, છતાં પશુપણું કદીએ મૂકતા નથી. એવા પશુનો સંગ બોહોળો હોય, ને તે પોતાને પવિત્ર કેહવરાવવા ઇચ્છતા હોય, તો તે પશુપણની પરિસીમાં છે. તે ઉપર મનુષ્યો તો લોભાશે નહિ પણ પશુઓજ પશુઓનાં ધણમાં મળશે.

સતપંથમાં અવશ્ય કરવાનું પ્રથમ કાર્ય એજ છે. સતપંથિયો માં જ્ઞાનની અભિલાષા બળવત્તર થએલી છે. ધર્મશાસ્ત્રો બેવા ને

વાંચવા, સમજવા, હુમ્મેશાં ઉત્સુક રહે છે. પણ પરાધિનતા તેઓ ને પોતાની ઇચ્છા પૂર્ણ કરવા દેતી નથી. ધર્મક્રંતનાં નાણાં કાર્ય-વાહકો હસડી જઈ પોતાની મોજમજમાં ને એસઆરામમાં, અ-મીરાતનું ડોળ દેખાડવા પાછળ ખરચી દે છે. જ્ઞાનવૃદ્ધિ સંબંધી ઘણું, ઘણું કહેવામાં આવ્યા છતાં તેઓ કાન દેતા નથી. ઉપરથી કાર્ય વ્યવસાયનો ડોળ કરી લુચ્ચ પટેલિયાઓને ફેડી પોતાના પક્ષમાં રાખી લે છે; ને બોલે કે ધરના કામમાં નવરાશ નથી! પણ અંદરગાળે એવો ભાવ હોય છે કે, જ્ઞાનની વૃદ્ધિ થએથી આપણી મોજમજ નષ્ટ થઈ જશે. કારણ જ્ઞાનીને અંધશ્રદ્ધા હોય જ નહિ. પોલ અંધારામાં જ પોષાય. પોલ જ્ઞાનનાં પ્રકાશમાં નભે નહિ. “હમારે નિયમધર્મ સાચવવા પડે, જેથી એસઆરામમાં ખાંભી પડે.” તે ભીતીએ સાહિત્યનું ક્ષેત્ર સંકુચિત કરતા જાય છે. સત્પંથી આલમ અંધશ્રદ્ધાનાં ભાવે તેઓની શિકાર બનેલી હોવાથી પોતાનું સર્વશ નાશ થતું પણ જોઈ શક્તિ નથી! હાથે કરી પોતે પોતાનું નષ્ટ કરવા બેસાન બનતી જાય છે; એ દેખીતું પશુપણું છે. સત્પંથમાં એવા પશુઓ શોભે નહિ.

પ્રણસંકરે ધર્મમાં અધર્મ ઉભું કરવા મથન કરા રહે છે. જેઓ પોતાના ધર્મમાં ઠાંગ ઘાલી પોતે કિંચાક્ષણ બની અન્યને ભ્રષ્ટ કરવા પ્રયત્નો કરે છે, તેજ પ્રણસંકરે જ હોય છે. પ્રણસંકર કહો કે જરપુત્ર કે હરામનો કહો એકજ છે. સદ્જ્ઞાન નાંરૂચવું એ કાંઈ પવિત્રતાઈ તો હોય જ નહિ. પવિત્રોને જ પવિત્રતાઈ ગમે છે. વિસ્ત્રાનો ભમરો કોટી ઉપાએ પણ કુલોની સુગંધ પર આશક્ત નહિ થાય, ને કુલોનો ભોગી ભમરો કદીપણ વિસ્ત્રા તરફ નજર નહિ કરે, તેમ પ્રણસંકરે ધર્મનાં મુધારા તરફ ધ્યાન નહિ જ આપે. જોકે તેઓ ધર્મના નાણાથી મોજ, મજ, લેહેર ઉઠાવતા હશે. ધર્મનું રખવાણું કરવાનો ડોળ કરતા હશે, પણ

એકે ક્રિયા નહિ પાળતા હોય ! તેઓ તો લશણ, કુંગળી, હીંગ, અફિનાદિ માદક પદાર્થો ખાતાને ખુદતા હશે, તમાકુ પિતા હશે, છીકણી સુધતા હશે, ગાંજે, ભાંગ, ચડશ, માજમ, તાડી, દારૂ, ઉડાવતા હશે ! કુટ્ટાઓના પ્રેમના ભોગી નાચ, છંદ, ભવઈની ભોજ ઉડાવતા હશે. એવા ઓજ ધર્મના શત્રુઓ છે. ધર્મ થઈ એવા કામ કરનારો હોય તો તે પ્રણસંકર જ હોવો જોઈએ ! પ્રણસંકરપણાની ઓજ એંધાણી છે. એનો સંગ કદી પણ નાંજ કરવો ! તેને ધર્મનું કાંઈપણ આપવું નહિ, નહિતો તમોને પણ ધર્મથી પાડશે. ધણુ ભાગે તેઓના સંગમાં જે જે ભેળા હશે તે સર્વ પ્રણસંકર જ હશે ! સાચા સત્પંથી કદીપણ નહિ જ હોય, એ તમારે ખચીત માનવું.

સત્પંથી વિરાઓ ! તમો સત્પંથી હોવ ? સત્પંથનો પ્રેમ હોય ? સત્ય વહાલું હોય ? તો જરૂર જ્ઞાનની વૃદ્ધી થવાના કાર્યો ઉપાડી લેશો. ને એવા પવિત્ર કાર્યમાં તન, મન ને ધનથી મદદ કરશો, ને જેઓ ક્રિયાબ્રષ્ટ, ને સત્પંથમાં પેશી દુષ્ટતા પ્રસરાવતા હોય ! તેવાઓનો પેહલે પગલે ત્યાગ કરશો. તમો પણ તમારું આપ પ્રકાશી જોઈ સત્પંથ વિરૂદ્ધની ટેવો, કે આદતો હોય તો તણ દેવા બનવું કરશો. જો સત્પંથી હોવ તો ? જરૂર આટલું કરશો.

લી. શુભેચ્છક,

“ ખાકી. ”

મુ. પીરાણા.

અમારે ત્યાં સત્પંથનાં મળતાં પુસ્તકો.

છાપેલાં તૈયાર.

નામ	કીંમત.
૧ સત્પંથી આજ્ઞાપત્ર (દર્શનવાણી)	૧-૮-૦
૨ ભાભારામ સુબોધ	૬-૪-૦
૩ સત્યનું સોધન પાકા પુકા	૦-૮-૦
" " કાચા પુકા	૦-૪-૦
૪ મૃગોદ્ધાર	૦-૬-૦
૫ મોક્ષદ્ધાર	૦-૫-૦
૬ પરછા	૦-૩-૦
૭ ભક્તની સોધ	૦-૩-૦
૮ મોહોરના દર્શનના પાના	૧-૦-૦
૯ સત્પંથીયોનુ કર્મ	૦-૬-૦
૧૦ નાચા કાકાનો સંવાદ	૦-૮-૦
૧૧ સંતવાણી	૦-૫-૦
૧૨ દરે ખુદ્દેખરી	૦-૬-૦
પોસ્ટ ખરચ નોખુ, લેનારને શિર.	

છાપવાના તૈયાર છે.

—:—

- ૧ સત્પંથ સોધામણી વ્યવસ્થાની નોંધ. (નવીન)
- ૨ સત્પંથની સમજ (નારણુ ગોપાલ તથા યુવકમંડલ તથા નારણુ રામજી વગેરે અન્યોનો સામટો જવાબ છે.) (નવીન)
- ૩ સત્પંથ ચેતામણી. (સદ્ગોરની શિખામણુ અર્થ ટીકા સાથે. તથા સો થી વધારે પદો છે. “ ૫૦૦ ગ્રાહક થવા ઉપર. ”
- ૪ સાચું કહેનાર સગી માએ માર્યો છે. (નવીન.)
- ૫ મોટો મચ્છા અંતાર.
- ૬ મોટો નવમો બુદ્ધા અંતાર.
- ૭ સત્યવેણી મોટી અર્થ સાથે.
- ૮ મોભિન ચત્વેણી.
- ૯ મોભિન ચેતામણી.

પ્રકાશક.

સૈયદ ખાવાસાહેબ અહમમદલી (ખાકી.)

મુ. ખીરાણા. પે. ગીરમથા.

દી. અહમદાબાદ. રે. ગુજરાત.

જાહેર ખબર.

હઝરત પીર શ્રી શાહોજી, અશરફશાહનુ વર્ણન.
(સત્પંથનો ઇતિહાસ.)

પ્રથમ ગ્રાહક થનાર પાસેથી રૂા. ૩-૦-૦.

પાછલથી ખરીદનાર પાસેથી રૂા. ૪-૦-૦.

શ્રી અશરફશાહના એકલા વર્ણનના રૂા. ૧-૮-૦.

આ પુસ્તકમાં સત્પંથનો ઇતિહાસ છે. વેદ પેહેલાંના સમય, વેદની ઉત્તપત્તી, સૃષ્ટિની ઉત્તપત્તીના કારણો, અને ભેદ, ભેદાભેદ, વેદ ને સત્પંથ, સત્પંથ ને કિંતાઓ, શ્રી પરમાત્માનાં નુરનું સૃષ્ટિમાં મનુષ્યરૂપે વિચરવાનો માર્ગ (દેવયાની પંથ) આજ પ્રયંતનો, જે એક પછી એક જામે રમત કરેલી તે વૈંશાવળી સાથે, કયા કયા નામે, હામે, વેષે ચાલિવ કર્યા ? તે સર્વ ખુલાશાવાર આપવામાં આવશે.

સત્પંથજ સનાતન ધર્મ છે. એજ ખરો પરમાત્માને પામવાનો માર્ગ છે, તેનાં પ્રમાણો.

શ્રી શાહોજી હઝરત પીર સૈયદ અશરફશાહ સાહેબ
 નું હિં સં ૧૦૭૫ માં દિલ્લી પધારવું, પથે સાથીઓની
 સ્વાર્થદ્રષ્ટિ, તેઓમાં પડેલું ભગાણુ, તેઓના ત્રણ તફ
 બંધાવવા, પોતે શ્રી શાહોજી દૈવિક ચમત્કારે દિલ્લી પોહો-
 ચવું. પોતાના કારભારી કાશીભાઈને બાદશાહના દર-
 બારમાં પત્ર દેધ મોકલવો, કાશીભાઈનું તેજ બેઠ શાહ
 અને દરબારિઓનું આશ્ચર્ય પામવું. શ્રી શાહોજીનો
 બાગમાં ઉતારો, જમવાનું નોતરું આપી બોલાવવા,
 ધાર્મિક સંવાદ કરવો, જમવા બાદશાહે પોતાની સાથે
 બેસાડવાનો આગ્રહ કરવો, શ્રી શાહોજીનો ઇન્કાર, ભોજન
 ઉપર થએલો વાદ વિવાદ, ભોજનની પવિત્રતા દૈવિક રીતે
 પ્રત્યક્ષ દેખાડવી. બાદશાહનો ભરમ ન ભાંગવો, અગ્નિના
 ઢગલા ઉપર લોઢાનું પત્રું મૂકી તે ઉપર શ્રી શાહોજીને
 ચલાવવા. કાશીભાઈનું શ્રી શાહોજી પાસે અગ્નિ ઉપર
 કુરાન લેવા જવું, બાદશાહનો ભરમ ભાંગવો, સત્પંથનાં
 સાચા શાહો છે, એવું કબુલ કરવું. પરવાના વિગેરે ફર્માન
 હિં સં ૧૦૭૬ માં આપવા. તે ફર્માનની નકલો સાથે,
 દિલ્લીના સ્યામસાલ પંણિડતથી ધર્મવાદ કરવો, સ્યામસાલ
 નું સત્પંથ સ્વિકારવું. વિગેરે વિગેરે પુષ્કળ માહેતી સાથે
 પ્રગટ થાશે.

લી. સુબેચ્છક,

સૈયદ બાવાસાહેબ અહમદઅલી (ખાકી.)

મુ. પીરાણા. પો. ગીરમથા. (ડી. અમંદાવાદ.)

સત્યથિયો ને નિવેદન

સત્યથી વીરો ! તમોને સત્ય'વ બહાલું છે ? સત્ય'થ બહાલું હોયતો સત્ય'થના પ્રચાર રૂપ સત્ય'થના સાહિત્યનો પ્રોહોળો ફેલાવો થાયા સાહિત્ય યોગ કરનારાઓને મદદ કરે. સત્ય'થની સંસ્થાનાં કાર્ય વાહુકોને ફક્ત બેન બહાલું હોવાથી, તે ભેટું કરવા મળ્યા રહી મોજ શોક વધારવા પ્રયત્ન કરે છે. તેથી તમોને એ અન્ન નહીં ગમી શકે.

મોક્ષજ્ઞાનથી છે, જ્ઞાન પુસ્તકોથી ને સદ્ પુરુષોનાં સંગથી મલે છે. મોક્ષની પ્રજ્ઞા હોયતો બહુર મદદશાસ્ત્રોનો વધારે પ્રચાર કરવાના કાર્યને ઉત્તેજન મળે.

કાર્યવાહુકો તમને અજ્ઞાનીને મૂંઢ રાખવામાં મુ'યાદ રહ્યા છે. તમો જ્ઞાની બનો તો તમારી અંધ શ્રદ્ધા નાશ પામે. તમારી અંધ શ્રદ્ધાનો નાશ થયા સાથે તેઓનાં મિથ્યા મુખનો પણ નાશ ભેગો હોવાથી તે તમોને કદી જ્ઞાની થવા નહિ દે. જેવી સાહીત્યનાં કામમાં ને મદદ નહીં કરે ? પણ તમોને તમારા કલ્યાણની દરકાર હોયતો સાહિત્ય વૃદ્ધીનાં કાર્યમાં મદદ કરશો.

શ્રી ૦ શુભેચ્છક.

“ ખાડી ”

